

2010

Úvod

I v letošním roce bylo hlavním tématem doma i v zahraničí počasí. Během celého roku ukazovala příroda lidem svou sílu a rozmary.

- v pátek 8. ledna – v nejteplejších oblastech světa: Mexiko a Kalifornie bylo pouze 10°C, v Chorvatsku napadl sníh.

- 12. ledna 2010 - velké zemětřesení na Haiti. Zemětřesení mělo sílu 7° Richterovy stupnic. Pohřbeno bylo 112 tisíc lidí, odhad obětí 150 až 300 tisíc.

- 12. dubna zemětřesení v Číně. Zemětřesení bylo tak velké, že vychýlilo zemskou osu a zkrátilo tak den o 1,26 mikrosekundy.

- začátek března a ve světě byly sněhové kalamity – jih Španělska a Francie až 60cm sněhu.

- v únoru 2010 Olympiáda v americkém Vancouvru– česko získalo 6 medailí.

- 10. dubna havárie letadla s polským prezidentem, jeho manželkou a téměř celou vládou

-15.4. islandská sopka pod ledovcem Eyjafjallajökull vychrlila mračna sopečného popela, zahalila Evropu a znemožnila leteckou dopravu na několik dní.

- velké teploty ke konci července. Největší byla naměřena v Chebu – 35,9°C. Počasí překonalo 45 let staré maxima. Naposledy bylo takové počasí v roce 1918. V Jižní Americe také teplotní rekordy - sněhové kalamity a mráz.

- 7. srpna záplavy na liberecku a českolipsku. Voda stoupla o 3-4 metry.

- poslední listopadový týden– sněhová kalamita v celé republice

Statistika obce

K 31.12.2010 bylo zapsáno v naší obci 1689 obyvatel. Žen bylo více než mužů. Proti 877 ženám bylo 812 mužů.

První dítě, holčička, v roce se narodilo 2. ledna. Posledním dítětem roku byla také holčička. Narodila se 25. prosince. Během roku přibylo devatenáct narozených dětí. Bylo to šest chlapců a 13 děvčat.

Bylo uzavřeno 12 sňatků a pět manželství bylo rozvedeno. Zemřelo 20 občanů, z toho 12 mužů a 8 žen.

Trvalý pobyt v obci získalo 19 lidí a 18 se odhlásilo. Průměrný věk obyvatel byl 41 let.

Statistika jmen k 31.12.2010 uvedla, že v obci žilo 60 žen se jménem Marie, 51 Janů a 48 žen se jménem Jana. V obci bylo ale skoro 120 osob, které se mohly pyšnit jménem, které neměl nikdo jiný.

V případě příjmení bylo stále nejčastěji používaným Fiurášek, Křenek a po něm Růčka.

Nehody v okolí

První nehoda se stala v sobotu 16. ledna, byl při ní zraněný řidič. Osobní automobil havaroval před křižovatkou na Hutisko-Solanec a skončil v příkopu blízko rodinného domu.

Další vážná nehoda se stala 13. března u čističky odpadních vod. Zde se střetly osobní a nákladní automobil s přívěsem. V osobním automobilu byla zaklíněna jedna osoba, kterou museli přivolaní profesionální hasiči z Rožnova pod Radhoštěm vystříhávat. Pro velice nepříznivé počasí nemohl být přivolán vrtulník záchranné služby a tak těžce raněného řidiče převážela do ostravské nemocnice záchranná služba vozidlem. Protože palivová nádrž nákladního auta byla proražena, došlo k úniku nafty a hrozil požár, přijeli na pomoc hasiči

z Valašského Meziříčí. Do půdy v blízkosti Rožnovské Bečvy uniklo asi 200 litrů nafty, zbylá část byla odčerpána a zneškodněna. Během celé záchranné akce byla silnice uzavřena, provoz byl obnoven po více jak 4 hodinách.

V srpnu bylo vyhlášeno pátrání po zraněné osobě. Horská služba s posádkou profesionálních hasičů se 19. srpna vydala po turistické trase mezi Pustevnami a Prostřední Bečvou hledat zraněnou osobu, která měla poraněnou nohu. Hledání bylo úspěšné, zraněné osobě byla poskytnuta předlékařská pomoc a byla dopravena k lékaři.

První týden v září došlo k dopravní nehodě mezi Dolní a Prostřední Bečvou. Jednalo se o nehodu automobilu, který se nejméně jedenkrát otočil přes střechu a skončil v příkopu blízko odbočky na bývalé středisko Elektron. Ve vozidle byly dvě zraněné osoby, které byly převezeny do nemocnice. Likvidaci nehody a zprůjezdění silnice zkomplikoval roj včel, který se slétl na 30kg medu převáženého v havarovaném vozidle. Med byl uložen ve sklenicích, které se při nehodě samozřejmě rozbily.

Události v obci

- Výzva a doporučení starostům k nadcházející sněhové kalamitě od krajského úřadu. Obce byly varovány před možností omezení provozu na komunikacích, omezení hromadné autobusové dopravy. K té došlo první týden v lednu. Omezení se týkalo především komunikací v oblastech Prostřední Bečva – Pustevny, Bumbálka, Hutisko-Solanec a okolí, Vidče-Valašská Bystřice. Dále úřad upozorňoval na možnosti výpadku elektrické energie, omezení odvozu odpadů, zásobování a podobně. Podle toho se měly obce a občané připravit na možnou kalamitu
- 7. ledna byla zcela zdemolovaná nová autobusová zastávka na Nové. Zastávku zničil otáčející se kamion s vlekem. Pachatele policie nedopadla
- ve dnech 15. – 17. ledna se konal další ročník Sněhového království na Pustevnách. Počasí bylo pěkné, vše kazil vítr, ale návštěvnost dosáhla 20000 lidí
- Charita Rožnov požádala v květnu o finanční příspěvek na zajištění rozvozu obědů pro občany Prostřední Bečvy. Této služby využívalo sedmnáct občanů a sedmi poskytovala Charita pečovatelskou službu
- před vánoce 21. prosince byla vykradena prodejna Jednoty v Kněhyních. Pachatel byl zadržen na místě činu. Jednalo se o mladíka z Rožnova, který potřeboval „především“ alkohol...

Povodně 17. května 2010

Povodně předpovídané meteorology nastaly.

V naší obci byl stav vody kolem 14. 00 hodin v neděli 16. 5. normální, mírně zvýšený. O půlnoci z neděle na pondělí byl stav o 1,3m zvýšený a kulminoval v pondělí kolem 5.00 hodin ráno s celkovým zvýšením na řece Bečvě o 1,7m.

Při tomto zvýšení se voda začala vylévat z břehů Bečvy a podobný stav nastal i na potocích Bacůvka a Kněhyně a ostatních místních potocích.

Kulminace vody se zastavila na hraně, za níž by nastaly podstatně větší škody než byly.

Napočítalo se přes 20 obecních objektů, které byly poškozeny. Mosty, cesty, vodovodní potrubí, jímací objekty pitné vody.

Pro hasiče, jak ze středu obce, tak v Kněhyních, byla vyhlášena pohotovost už v neděli večer a trvala až do úterního dopoledne. Věnovali se kontrole mostů, lávek a propustků a

odstraňovali z nich naplaveniny, které by je mohly ohrozit. Rovněž se věnovali čerpání vody ze zatopených objektů.

Hasiči z Kněhyň prováděli opevňovací práce na potoce u nového mostu – lávky na cyklostezce na Nové u Solanských.

Také pracovníci obce byli v pohotovosti od nedělního večera celou noc a v noci z pondělí na úterý.

Některé škody, u nichž by výše mohly narůstat, se opravily ještě v pondělí a úterý. Šlo o místní komunikaci od obecního úřadu na Adámky, most na Skálí a nátrž na Kněhyňce u autokempinku.

Obec o finanční dotaci na odstranění škod požádala stát. Jejich odstraňování však bude trvat delší dobu.

Škody nastaly také na cizím majetku, zejména pro správce toku Bečvy, tj. Povodí Moravy a správce toku Bacůvky a Kněhyň, které jsou ve správě Lesů ČR. Jejich odstraňování bylo také důležité, neboť se jednalo většinou o nátrže břehů a pokud by nebyly odstraněny, škody by do budoucna mohly přejít i na objekty obce a občanů.

Stoupání vody – průběh záplav:

Z neděle na pondělí 17. května v Rožnově vyhlášen extrémní povodňový stupeň, silnice na Dolní Bečvě pod motorestem Bernard se propadla

Neděle 16. května – 20.30 hodin – u autoopravny Jaroš 539 hasiči čistí tok

21.00 hodin – na Makytí odstranění uvízlé klády

21.30 hodin – hřiště, u Sokolovny znečištění propustku větvemi

2.15 hodin – hasiči posláni na pilu Hrstka

4.30 hodin – voda se vylila u Drozdů

5.00 hodin – voda zatopuje lékárnu v domě služeb. Vylila u obce pod kurtem

6.30 – 8.30 hodin – u čističky odpadních vod hrozí posun panelů

Základní škola uzavřena, ve sklepě a v kotelně stoupala voda.

Na Horní Bečvě preventivně odpuštěna přehrada

Škody:

- před mostem u č.p. 37 natrhly břeh a odnos kusu cesty. Provizorně opraveno.
- patky u mosty cyklostezky,
- patka u mostu na Skálí u střediska Kotouč Štramberk.
- v kempu natrhle oba břehy. Vše provizorně opraveno.
- další škody na březích ve volné krajině, neohrožovaly místní komunikace a občany – opravy provedeny Povodím Moravy.
- dále byly poškozeny místní komunikace, většinou ne asfaltové - Na Adámkách k Malěřům na Horní Bečvu, Podstupně, ke Starůstkům, a Šenkeříkům v Bacově
- voda ve sklepech rodinných domků, v základní škole, obou mateřských školách, částečně v domě služeb, ve firmě ROLF, ve škole v přírodě, v rodinných domcích u Čermáků, Janíků, Paprskářů a dalších.

Srovnání s rokem 1997: měrné body – schůdky u hřiště TJ střed a cesta pod kurtem.

V roce 1997 bylo vše zalité vodou. Letos byla cesta zalitá. Schůdky u hřiště – poslední schod téměř celý zatopený. Vody bylo o něco méně než v roce 1997. V roce 2010 byly srážky v průběhu více dnů než v roce 1997. Bacůvka měla v letošním roce více vody jako v 1997. Stav Kněhyňky v roce 1997- bylo 0,5m vody na parkovišti. Letos na hraně, voda se nevyhlila. Bylo jí přibližně stejně. Záplavy byly také v roce 1996 – tenkrát byla pod vodou cesta u kurtů i schůdky u hřiště.

Sbor pro občanské záležitosti

V roce 2010 bylo na vítání občánků pozváno celkem čtrnáct nově narozených dětí. Malá slavnost se uskutečnila dvakrát v roce. Poprvé to bylo 14. března 2010. Na toto vítání byli pozváni:

*ŽÁRSKÁ KLÁRA
PŠENČÍKOVÁ NATÁLIE
KOCIÁN ONDŘEJ
VAŠUTOVÁ MARKÉTA
OPLETAL DENIS
SOSNA VÁCLAV
HORUTOVÁ MICHAELA*

Na tomto vítání byla narozena v roce 2010 pouze Horutová Michaela, ostatní děti se narodily v roce 2009.

Druhé vítání dětí se uskutečnilo 26. září 2010. Se svými rodiči a příbuznými byli na slavnost pozváni:

*VYKYDAL ONDŘEJ
KRUMPOCH SAMUEL
KŘENKOVÁ ADINA
GÁLIKOVÁ NELA
BEDNÁŘOVÁ ZINA
FIURÁŠEK MARTIN
CHOLEVÍK JIŘÍ
HAJDOVÁ VALERIE*

Tradičně jako na každé této akci vystoupili s malým programem děti z mateřské školy. Další část programu, přivítání, projev a blahopřání bylo v rukou starosty obce.

Sbor pro občanské záležitosti se tradičně podílel na blahopřání všem jubilujícím občanům přihlášeným k trvalému pobytu v obci. Při návštěvě se předával dárkový koš, blahopřání a kytička. Všichni, kdo oslavovali 70, 75, 80 a více se mohli těšit na tuto malou pozornost.

Součástí práce sboru byla také návštěva všech bývalých občanů Prostřední Bečvy, žijících v domovech důchodců. Tyto návštěvy se konaly tradičně před vánocemi. Také zde byly předány dárkové koše a blahopřání.

Jubilejní svatby

Sbor pro občanské záležitosti navštívil a poblahopřál všem manželským párům, které v roce 2010 oslavily padesát nebo šedesát let společného života.

K těm, kteří spolu ušli životem 50 roků patřili manželé:

*Miroslav a Anna Křenkovi z Prostřední Bečvy 493 – oslava byla 25. června
Jaroslav a Jaroslava Kantorovi z Prostřední Bečvy 495 – oslava 13. srpna
Antonín a Jana Trlicovi z Prostřední Bečvy 222 – oslava 27. srpna
Pavel a Anežka Kubáňovi z Prostřední Bečvy 500 – oslava 29. října
Jindřich a Ludmila Frnkovi z Prostřední Bečvy 666 – oslava 26. listopadu
Zdeněk a Anna Valovi z Prostřední Bečvy 511 – oslava 3. prosince*

*K významnějšímu jubileu popřáli manželům **Josefovi a Oldřišce Šírovým** z Prostřední Bečvy 52, kteří spolu prožili 60 let. Toto výročí oslavili 6. května 2010.*

Tříkrálová sbírka

První Tříkrálová sbírka se uskutečnila v roce 2000. Tato sbírka ještě nebyla celorepubliková, ale konala se pouze na území olomoucké arcidiecéze. Od roku 2001 Sekretariát Sdružení České katolické charity (nyní Charita ČR) pořádá každoročně sbírku po celém území ČR.

V roce 2010 se tedy konal jubilejní 10. ročník sbírky.

V pátek 8. a v sobotu 9. ledna se rozešly tříkrálové skupinky organizované Farní charitou po městech a vesnicích Rožnovska. Uznání patřilo všem, kteří v jakémkoli počasí chodili dům od domu, aby přinášeli lidem požehnání a prosili o solidaritu se všemi, kteří jsou jakýmkoliv způsobem potřební. Na Rožnovsku bylo vybráno celkem 913.119,- Kč, což je o 130.264,- Kč víc, než v roce loňském.

Také Prostřední Bečva přispěla na dobrou věc. Byla to částka 56.620,- Kč. Občané Horní Bečvy věnovali 53.021,- Kč; Hutisko-Solanec dalo nezanedbatelnou částku 103.598,- Kč a Dolní Bečva přispěla částkou 69.252,- Kč.

Výtěžek sbírky se vrátil na místní Charitu Rožnov v 60 % podílu. Z této částky se přispělo sociálně potřebným v regionu, podpořila se pečovatelská služba, zakoupil se zánovní terénní automobil, aby péče byla dostupná pro všechny, kdo ji potřebovali. Charita přislíbila 60.000,- Kč na pomoc zemětřesením zničenému Haiti. 40 % výtěžku použila Arcidiecézní charita pro humanitární pomoc do zahraničí.

Hospodaření obce

Příjmy za rok 2010 dle schváleného rozpočtu činily 22,464.000,- Kč. Rozpočtová opatření byla ve výši 2,694.000,- Kč. Upravený rozpočet příjmů tedy činil 25,158.000,- Kč. Plnění příjmů k 31.12.2010 bylo ve výši 25,838.000,- Kč.

Výdaje za rok 2010 dle schváleného rozpočtu činily 18,144.000,- Kč. Rozpočtová opatření byla ve výši 2,694.000,- Kč. Upravený rozpočet výdajů tedy činil 20,838.000,- Kč. Plnění výdajů k 31.12.2010 bylo ve výši 19,694.000,- Kč.

Došlo k překročení daňových příjmů v důsledku vyššího výnosu na dani z příjmu fyzických osob. Také nedaňové příjmy byly překročeny a to o 4,24%, byly to především příjmy z poplatků za užívání veřejného prostranství a výtěžku provozování výherních hracích automatů.

Nemalou měrou se zvýšily vlastní příjmy i přijaté pojistné náhrady a příjmy z poskytovaných služeb obcí (např. mulčování), také vrácené poplatky za sběr tříděného odpadu pomohly k vylepšení vlastních příjmů.

Dotace oproti schválenému rozpočtu byly navýšené o přijaté dotace na „Podporu v krizových situacích,“ určená na odstraňování povodňových škod“. Dále dotace z Úřadu práce spolufinancované ze státního rozpočtu a Evropského sociálního fondu na vytvoření pracovních příležitostí v rámci veřejně prospěšných prací. Příjmy navýšila také dotace na konání voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a na listopadové volby do zastupitelstev obcí. Celková výše dotací za rok 2010 činila 10,387.337,23 Kč.

Obec obdržela účelovou neinvestiční dotaci na úhradu výdajů spojených s přípravou sčítání lidu, domů a bytů v roce 2011, dále investiční transfer od Regionální rady regionu soudržnosti na stavbu Cyklostezky. Poslední dotace byly dotace přijaté od jiných obcí.

Ve výdajích byly proti schválenému rozpočtu některé výdaje nedočerpány, jiné přečerpány (např. zajišťování těžby polomového dřeva, úhrada Lesům ČR za odběr povrchové vody).

Za uplynulý rok byly provedeny opravy místních komunikací, výkupy pozemků pod komunikacemi, oprava veřejného osvětlení. Finančně byly podpořeny spolky a sdružení,

neziskové organizace, lékařská služba první pomoci, několik kulturních akcí (např. vítání občánků, vánoční jarmark, slet čarodějnic, plesy, soutěže).

Mezi kapitálové výdaje patřilo dokončení Cyklostezky, Víceúčelového hřiště a dětského koutku, rekonstrukce vzduchotechniky ve školní kuchyni, zakoupení automobilové cisternové stříkačky CAS a provedena příprava územního plánu obce.

Tvorba a čerpání sociálního fondu se řídila rozpočtem obce a pravidly pro tvorbu a čerpání sociálního fondu.

Výsledek hospodaření Základní a mateřské školy byl 1.073,75 Kč.

Přezkoumání výsledku hospodaření obce za rok 2010 provedla zaměstnankyně Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru Kanceláře ředitele, kontrolního oddělení, paní Milada Vlčková.

Dílčí přezkoumání se uskutečnilo ve dnech 11.10.2010 – 14.10.2010 a závěrečné přezkoumání ve dnech 8.2.2011 až 10.2.2011 a 22.2.2011. Dle závěrečné zprávy o výsledku přezkoumání nebyly při kontrole zjištěny chyby a nedostatky uvedené v ustanovení §10 odst. 3, písmene b) zákona č. 420/2004 Sb., to znamenalo, že nebyly shledány žádné závažné chyby.

Vybráno z usnesení zastupitelstva obce

První zasedání zastupitelstva obce v roce 2010 se konalo 20. ledna. Bylo to již 33. zasedání tohoto zastupitelstva.

Na zasedání byl mimo jiné schválen nájemce bytu v MŠ Kněhyně - slečna Jana Trlicová. Byla schválena zřizovací listina příspěvkové organizace Základní škola a Mateřská škola, Prostřední Bečva, okres Vsetín. Dále byl schválen rozpočet obce na rok 2010 ve výši příjmů a výdajů 52,790.000,- Kč a rozpočtový výhled na roky 2011-2012. Zastupitelstvo schválilo souhrnnou zprávu o výsledku inventarizace majetku obce k 31.12.2009.

Místostarostovi bylo uloženo zhotovení dvou nových vývěsních skříněk ve středu obce a starostovi a stavební komisi připravit podklady na výběrové řízení na rekonstrukci MŠ střed.

Druhé zasedání zastupitelstva se konalo 24. února 2010. Toho dne bylo schváleno podání poptávky na opravu mateřské školy střed těmto firmám: Mijast Miroslav Janiček, Prostřední Bečva 503;

Aleš Ostránský, Dolní Bečva 569; Igor Plesník, Police 106; Radekov, spol. s r.o., U trati 2620, Rožnov pod Radhoštěm a AKCE KaZet s.r.o., Pavlovova 1505/43, Ostrava Zábřeh a současně schválena kritéria na výběr nejvýhodnější nabídky.

Byla schválena mandátní smlouva s firmou Direkt Group s.r.o., Zenklova 2/37, Praha 8 Libeň na provedení výběrového řízení na projekt Splašková kanalizace Prostřední Bečva. Podepsat tuto smlouvu bylo úkolem starosty. Zastupitelé schválili výsledky auditu hospodaření obce za rok 2009 a vzali na vědomí zřízení veřejně prospěšných míst pro nezaměstnané občany vedené na úřadu práce.

Třetí zasedání se konalo 24. března, kde zastupitelé schválili koupi pozemku p.č. 328/2 v k.ú. Prostřední Bečva od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Jednalo se o pozemek ve středu obce před hřištěm TJ o výměru 463m², označený geometrickým plánem č. 1573-34/2005 za cenu 12.480,- Kč.

Dále bylo rozhodnuto o pořízení úvěru na financování projektu „Rekonstrukce víceúčelového hřiště, doplnění inventáře dětského koutku, ve výši 1,5 mil. Kč u České spořitelny. Současně bylo schváleno vyčlenění finančních prostředků na realizaci

„Rekonstrukce víceúčelové hřiště, doplnění inventáře dětského koutku“ ve výši 1,987.695,- Kč z vlastních zdrojů.

Na oslavy 80. výročí založení sboru byl schválen finanční příspěvek pro sbor dobrovolných hasičů střed dle předložené žádosti.

Zastupitelé schválili dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo č. 200744 mezi obcí Prostřední Bečva a Ing. arch Pavlem Pazdziorou na zpracování územního plánu obce Prostřední Bečva.

Bylo schváleno vyřazení vozidla AUT stříkačka Škoda CAS 25 Š 706 RTHP SPZ 2Z4 4886 sbor dobrovolných hasičů Kněhyně a koupě vozidla Škoda CAS 25 Š 706 RTHP SPZ UHA 1249 pro sbor dobrovolných hasičů Kněhyně z vlastních prostředků rozpočtu obce.

Čtvrté zasedání se konalo 21. dubna 2010. Na tomto zasedání zastupitelé schválili výběr firmy Igor Plesník, 756 44 Police 106, jako nejvýhodnější nabídku na opravy MŠ a starostovi uložili podepsat smlouvu o dílo na opravy v mateřské škole s touto firmou.

Zastupitelé schválili výběr firem do výběrového řízení na „Rekonstrukci víceúčelové hřiště“:

- TENNIS ZLÍN, a.s., Šternberská 300, 763 02 Zlín

- ZELENÝ PAŽIT s.r.o., Žákovská 842/27, 709 00 Ostrava- Hulváky

- EKKL a.s., Altýře 582, 767 01 Kroměříž a starosta obce byl pověřen podepsat smlouvu o dílo s vítěznou firmou výběrového řízení na „Rekonstrukci víceúčelového hřiště“.

Bylo schváleno přijetí krátkodobého investičního úvěru ve výši 1,500.000,- Kč od České spořitelny a.s., za účelem financování akce Rekonstrukce víceúčelového hřiště, doplnění inventáře dětského koutku s dobou splatnosti do 30.12.2010 a zajištění tohoto úvěru budoucími rozpočtovými příjmy obce.

Dále bylo schváleno několik finančních příspěvků: pro základní školu Horní Bečva ve výši 2.000,- Kč; na akci Filipojakubská noc ve výši maximálně 10.000,- Kč; pro základní školu na občerstvení při konání Dne matek ve výši dodaných účetních dokladů; na dopravu na divadelní představení do Ostravy 2.000,- Kč; a finanční příspěvek na stavbu Zvoničky pro občanské sdružení Naše Beskydy 1.500,- Kč.

Místostarostovi bylo uloženo projednat možnost průchodu po soukromých pozemcích směrem z Bacova ke kostelu a starostovi a ředitelce ZŠ požádat hygienu o přeložení termínu dokončení oprav v mateřské škole Kněhyně na rok 2011.

Páté zasedání v roce 2010 se konalo 19. května. Na tomto zasedání bylo schváleno zahájení rekonstrukce víceúčelového hřiště u obecního úřadu od 1.6.2010.

Dále zastupitelé vzali na vědomí informace o kolaudaci a slavnostním otevření Cyklostezky, informaci o zamítnutí žádosti obce o dotaci na výstavbu kanalizace v obci.

Další informace byla o výsledku výběrového řízení na rekonstrukci víceúčelového hřiště u obecního úřadu - vítěz Teniss Zlín, a.s., Šternberská 330, 763 01 Zlín.

Pro příští investiční akce byl zhotoven projekt hřiště u mateřské školy, který také vzali zastupitelé na vědomí. Mezi další informace byla ta o volbách do Parlamentu ČR, o povodni a škodách po povodni v obci a poslední informace byla o pouti sv. Zdislavy a dnu jejího konání - 30.5.2010.

Šesté zasedání bylo dne 23. června 2010 a byla na něm schválena žádost Charity Rožnov o finanční příspěvek ve výši 40.000,- Kč a žádost Svazu zahrádkářů na dotaci ve výši 10.000,- Kč.

Bylo schváleno vykoupení pozemků na místní komunikaci k Hoferkům za cenu 80,- Kč/m². Zastupitelstvo neschválilo užívání pozemku 328/8. Parcela měla sloužit jako parkoviště pro hospodu v místě bufetu JUFÍ.

V měsíci červenci se zasedání nekonalo.

Sedmé zasedání proběhlo 25. srpna 2010. Na tomto zasedání byly schváleny opravy místních komunikací dle poradníku, oprava střechy mateřské školy střed v nákladech do 150.000,- Kč a finanční příspěvek na Hubertskou mši.

V měsíci září a říjnu se zasedání zastupitelstva nekonalo z důvodu říjnových voleb do zastupitelstva obce.

První ustavující zasedání nového zastupitelstva se konalo 11. listopadu na Valašském šenku Zavadilka. Na tomto zasedání byl zvolen novým starostou obce Ing. Radim Gálik. Kandidáti byli dva – Ing. Radim Gálik a Ing. Radek Žitník.

Místostarosta zvolen nebyl, protože žádný z navržených kandidátů nedostal nadpoloviční většinu hlasů. Kandidáti byli Bc. Uhlářová Alice, Milan Fárek a přihlásil se také Ing. Žitník Radek. Volba místostarosty se přesunula na další zasedání zastupitelstva, které se konalo 19. listopadu a bylo to již **druhé** zasedání v novém složení.

Hlavní bod programu byla volba místostarosty. Kandidáti byli Milan Fárek a Bc. Uhlářová Alice. Místostarostou byl zvolen Milan Fárek.

Dále byly voleny výbory finanční a kontrolní a komise SPOZ, sociální, kulturně sportovní a školská.

Zastupitelé vzali na vědomí výzvu „Sdružení nezávislých kandidátů“ Ing. Žitníka a Ing. Juříka:

„Jménem volebního hnutí „Sdružení nezávislých kandidátů“, vyzýváme paní Mikulenkovou a paní Uhlářovou ke složení mandátu člena zastupitelstva.

K této výzvě vede jejich způsob hlasování při volbě starosty dne 11.11.2010.

To, jak obě jmenované při volbě hlasovaly, je pošlapání vůle těch voličů, kteří volili „Sdružení nezávislých kandidátů“, nebo kandidáty tohoto sdružení.

Složení mandátu člena zastupitelstva paní Mikulenkovou a paní Bc. Uhlářovou bude částečnou omluvou těmto voličům.

Mandát se skládá písemně na adresu starosty obce.

Jakékoliv další diskuze na toto téma se neúčastníme.

Žádáme, aby tato výzva byla doslovně uvedena v zápisu z dnešního jednání.

Za „Sdružení nezávislých kandidátů: Ing. Žitník Radek, Ing. Juřík František“

Dále zastupitelé uložili místostarostovi řešit prodloužení veřejného osvětlení v Bacově a zajistit posyp místních komunikací v zimě.

Dne 16. prosince 2010 se uskutečnilo **třetí** zasedání. Na tomto zasedání byl schválen jednací řád zastupitelstva obce, řešily se finance obce do konce roku 2010. Byl schválen návrh rozpočtu na příští rok, změny v rozpočtu od ledna do listopadu a další změny, které nastanou do konce roku. Dále rozpočtové provizorium a rozpočtový výhled na roky 2012 a 2013.

Na tomto zasedání bylo také schváleno, že zápis i usnesení zasedání bude zveřejňován na internetu. S tím také souvisel souhlas se změnami internetových stránek obce. Protože byla ukončena činnost oddělení Policie ČR na Horní Bečvě, byly odsouhlaseno prohlášení na podporu setrvání útvaru policie na Horní Bečvě.

Protože funkce společnosti NTV Bečva byla již několik let zbytečná, nevyvíjela se žádná činnost, byl schválen návrh na zrušení této společnosti. Likvidátorem byl ustanoven a schválen starosta obce Ing. Radim Gálik. Byl vysloven souhlas s dalším využitím vysílače NTV na podporu šíření mobilního signálu. Byli osloveni všichni operátoři mobilních telefonů.

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí reakci kandidátek na výzvu „Sdružení nezávislých kandidátů“:

Vyjádření k výzvě Ing. Žitníka a Ing. Juříka

„Volba starosty a místostarosty obce Prostřední Bečva konaná dne 11.11.2010 proběhla tajným hlasováním a tudíž pan Ing. Žitník ani pan Ing. Juřík nemohou znát, jak který zastupitel hlasoval. Můžeme proto konstatovat, že jde pouze o jejich domněnku. Stejnou domněnku by mohla opačným směrem vyjádřit i Bc. Uhlářová při volbě místostarosty, kde byla kandidátkou téhož sdružení. Máme za to, že již samotný název „Sdružení **nezávislých** kandidátů“ vyjadřuje to, že jednotliví kandidáti, jež ho reprezentují, jsou zcela nezávislí, že

nejsou zatíženi žádnou stranickou myšlenkou ani stranickým slibem, a že se tudíž od nich nejen při volbě starosty a místostarosty očekává rozhodování dle demokratických principů a podle svého nejlepšího vědomí a přesvědčení s přihlédnutím k požadavkům voličů, kteří je oslovili.

Je tedy na místě vyjádřit myšlenku, že při letošních komunálních volbách v naší obci šlo o mnohem více, než by řadový volič vytušil.

Členky zastupitelstva Mikulenková J., Bc. Uhlářová A.“

Zastupitelé uložili ředitelce základní školy jednat a řešit podmínky navýšení kapacity školní jídelny na 180 obědů.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Volby se konaly 28. a 29. května 2010.

Počet osob zapsaných v seznamu voličů ve stálém seznamu byl 1405.

Počet osob zapsaných ve zvláštním seznamu byl 23. Počet vydaných voličských průkazů byl 5. Počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky byl 932. Počet odevzdaných úředních obálek byl 929. Počet platných hlasů ve volebním okrsku byl 923. Účast voličů v procentech byla 65,49 %

Výsledky za obec Prostřední Bečva

Číslo a název politické strany a počet platných hlasů. Uvedená procenta byly hlasy za obec.

1. OBČANÉ.CZ **4**

4. Věci veřejné **152** - **16,46 %**

6. Komunistická strana Čech a Moravy **68** - **7,36 %**

9. ČSSD **241** - **26,11 %**

12. Moravané **14**

13. Strana Práv Občanů ZEMANOVCI **25**

15. TOP 09 **81** - **8,77 %**

17. KDÚ - ČSL **89** - **9,64 %**

18. Volte Pravý Blok **2**

20. Strana zelených **13**

21. Suverenita - blok Jany Bobošíkové **26**

23. Česká pirátská strana **5**

24. Dělnická strana soc. spravedlnosti **12**

26. ODS **191** - **20,69 %**

Volby do zastupitelstva obce

Několik základní informací o výsledcích voleb do zastupitelstva obce, které proběhly ve dnech 15. a 16. října 2010.

Do seznamu voličů bylo zapsáno **1.404** občanů. K volbám se dostavilo **816** voličů a odevzdalo **816** úředních obálek. Voleb se zúčastnilo **58,11%** voličů. Počet všech platných hlasů pro všechny volební strany byl **8.302**.

Mandáty do zastupitelstva obce získala volební strana Sdružení podnikatelů Prostřední Bečva: **Rudolf Jurajda a Jiří Matušík**. První tři náhradníci za stranu – **Iveta Závorková, Milan Vojkůvka a Ludmila Kretková**.

Strana Sdružení nezávislých kandidátů získala čtyři mandáty: **Ing. Radek Žitník, Bc. Alice Uhlářová, Jaroslava Mikulenkova a Ing. František Juřík**. První tři náhradníci za stranu – Rudolf Jurečka, Jiří Fiurášek a Zdeněk Smoček.

Křesťansko demokratická unie-Československá strana lidová získala dva mandáty: **Mgr. Zdenka Juříčková a Milan Fárek**. První tři náhradníci za stranu – Jan Halamíček, Petr Schmidt a Jindřich Frnka.

Strana NOVÁ ŠANCE získala tři mandáty: **Jana Vránová, Ing. Radim Gálik a Ivana Cabáková**. První tři náhradníci za stranu – Jan Petřek, Jitka Sobková a Zbyněk Jurajda.

Další strany – ODS a KSČM nezískaly žádné mandáty.

Nejvíce hlasů obdržel Ing. Žitník Radek – 426. Jen o čtyři hlasy méně – 422 měla Bc. Alice Uhlářová. Další v pořadí byla opět žena – paní Jaroslava Mikulenkova s 360 hlasy. Na čtvrtém místě se umístil Ing. František Juřík s 328 hlasy, dále Mgr. Juříčková Zdenka s 314 hlasy.

Nejmladšímu kandidátovi bylo 19 let a nejstaršímu 82 let. Věkový průměr kandidátů Sdružení podnikatelů byl 44 let. Sdružení nezávislých kandidátů mělo věkový průměr 46 let, KDU-ČSL 48 let, KSČM 62 let a Nová šance 36 let.

O post člena zastupitelstva se ucházelo celkem deset absolventů vysoké školy. Nejvíce jich měla strana NOVÁ ŠANCE – 4, dále Sdružení nezávislých kandidátů – 3, KDU-ČSL měla na kandidátce 2 absolventy vysoké školy a KSČM jednoho.

Každá strana, kromě ODS, měla jedenáct kandidátů. Strana ODS měla pouze jednoho.

Z celkového množství 816 odevzdaných hlasovacích lístků bylo pouze pro stranu zaškrtnuto 164 lístků. Pro stranu ODS s jedním kandidátem to bylo 114 hlasovacích lístků. Na zbylých 538 hlasovacích lístcích byli zaškrťováni jednotliví kandidáti.

Nové zastupitelstvo Prostřední Bečvy bude celé čtyři roky zasedat v nezvyklém poměru 5 žen a 6 mužů. Takové množství žen doposud v zastupitelstvu naší obce nebylo.

Zpravodaj

Ve zpravodaji uváděné vzpomínky našich občanů přiblížily život a dobu minulého století. Jako první vyprávěl několik příhod pan **Langer Leopold**, který v letošním roce oslavil 92 let.

KOMINÁŘ

„Já jsem vyučený mlynář. Byl jsem učeň. Učeň byl prášek, tovaryš byl mládek a mistr byl stárek.

Jako učeň prášek jsem se učil v Ratiboři u Vsetína na mlynáře. Už tehdy jsem byl takový výmasta.

Přišel kominář vymetat komíny. Každý mlýn měl tenkrát alespoň dvě patra. Vyžadovaly to okolnosti výroby. My jsme měli byt ve mlýně nahoře. Byly tam dlouhé schody z prvního patra do přízemí.

Já jsem byl darebák už tehdy. Co mě napadlo. Skočil jsem do manipulačního prostoru. Nabral jsem rezné (žitné) mouky a udělal z ní kulu jako ze sněhu.

Kominář vymetl komín. Já jsem se schoval, a jak odcházel a byl v půli těch schodů, tak jsem tu “múčnú“ kulu po něm hodil. Trefil jsme ho na záda. A to měl jak malé slunko od múky.

Víte co to byla za haňba! Kominář a od múky!.“

ZÁVOD MÍRU

„Já už jsme takřka za první republiky jezdil „závod míru“. Je to s nadsazením! Dělal jsem ještě za svobodna, v obci Salaš u Velehradu. Tam byl takový malý mlýnek, jako dříve na Bečvě u Fojtů, Mikulenků.

Hajným tam v obci byl nějaký Hanák. Měl dvě šikovné dcérky a já jsem k nim chodíval. I v zimě, když se šhubalo peří. Jako kluk byl člověk pořád plný romantiky.

Ten hajný si u mě objednal vysoké papuče. Tehdy je šil na Bečvách švec Josef Vachun. My jsme na valše dělali přízi a taky huně na papuče. Byla to tlustá látka.

Všechno bylo na lístky a já jsem tatínka uprosil, aby mě dal huně na ty papuče. Tatínek mě jí dal a Vachun mi papuče ušil.

Vesnice Salaš je 5 nebo 6 kilometrů za Velehradem. Já jsem ze Salaše vyjel večer v devět hodin. Musel jsem si půjčit kolo. Ani zvonek na něm nebyl, špice mu chyběly, světlo jsem neměl, musel jsem si půjčit dynamo a reflektor.

Ve Zlíně jsem byl kolem půlnoci a v jakémsi obchodě jsem si koupil 12 rohlíků. Tehdy stál rohlík 20 haléřů. Jel jsem domů takovýma nejkratšíma cestama. Ze Zlína na Loukov, do Bystřice na Troják, Držkovou, na Hošťálkovou, a domů. Tak jsem dojel domů. Vyzvedl jsem papuče a hned jel zpátky. Dojel jsme do Salaša za sedm až osm hodin.

A už tehdy jsem měl na kole tachometr. Ten měl ručičku do 70 a pak byl kolík. Už si nepamatuji kde, ale jel jsem z takového dlouhého kopce. Jel jsem a na tachometru bylo 50, 60, 70, už byla ručička až na kolíku a určitě by ukazovala více. Ale to už se řídítka tak třásla....

Ujel jsem bez odpočinku za ty dvě cesty tam a zpět 230 kilometrů. Tak to pravím, že jsem už tehdy jel závod míru.“

LÉKAŘSKÁ PÉČE

„Jak jsem byl na tom Salaši u Velehradu, tam jsem si pořezal palec. Řezali jsme dřevo, palivové. Sedláci jezdili do Buchlovských hor na dřevo, zpátky ho vozili na žebříňáku a my jsme jim ho řezali na krátko na topení. Tenkrát jak jsem se pořezal, měl jsem palec a kus ukazováčku od pily pořezaný. Byl jsem celý od řezin, i tu ruku. Tak mi to očistili a zavázali do hadru, aby to neteklo.

Já jsem sedl na kolo a jel jsem do Velehradu k doktorovi. To bylo asi 5-6 kilometrů. Ruka zavázaná, ale potom to prosáklo a krev mi z toho kapala. A ještě to moje neštěstí, na dovrcholení všeho jsem někde píchl duši. Jel kolem forman s konima, tak jsem ho poprosil, naložil mi kolo a dojeli jsme na Velehrad. Tam mi to provizorně ošetřili a poslali do Hradišťa do nemocnice. A já, tenkrát hloupý kluk, místo abych hledal nemocnicu, hledal jsem pojišťovnu. Tam mi říkali, co tady chcu? Potom jsem přišel do nemocnice. Musel jsem chvíli čekat, tak mi donesli misku, aby tam ta krev z ruky kapala. Potom mě ošetřili. Ruku zašili. Skoro 3 týdny jsem byl v Hradišti v nemocnici. Mamince jsem domů ani nepsal. Potom jsem přijel, ruka v sádře. Ta byla uhrůžená: „Bože kluku, co jsi zase dělal.“ Tak jsem jí to všechno řekl, ale to už bylo všechno za mnou.“

Vzpomínky Jana Žíly, ředitele školy v.v., na Kněhyňskou školu

„Den 1.9. 1954 byl mým a manželčíným nástupním dnem na ZŠ v Prostřední Bečvě Kněhyních. Počet žáků na škole byl tenkrát přes 100 a rozpočet na údržbu školy byl 13.000,- Kč. Naším příchodem se změnilo i nové rodičovské sdružení, jehož předsedou se stal npor. SNB František Vašut. V Kněhyních tenkrát nebyla žádná jiná organizace, a tak všechny kulturní akce (taneční zábavy, zimní plesy, letní výlety aj.), které byly hojně navštěvovány, pořádalo toto sdružení. Výtěžek z těchto akcí byl pro školu velmi příznivý, např. koupě staršího klavíru, který škole sloužil po celou dobu našeho působení.

V jednom školním roce jsme měli na škole 107 žáků v pěti postupných ročnících a škola měla pouze dvě učebny. První lavice stály téměř u tabule. Škola byla trojtřídní, v jedné učebně se učilo na směny, např. 1. ročník se vyučoval dopoledne samostatně, spojený 2. a 3.

ročník odpoledne a další týden se to vyměnilo. Spojený 4. a 5. ročník se učil vždy dopoledne v druhé učebně.

Hned první zimu jsme uspořádali lyžařské závody, které se těšily velké oblibě, a tak se pak pořádaly každý rok. Na tyto závody velmi rád vzpomínám, neboť z některých žáků vyrostli velmi dobří lyžaři. Především prof. Marie Ondryášová - Mikesková, přebornice v sokolském závodě ČSR, Anna Štekbauerová – Vinovská, krajská přebornice v běhu na lyžích. Musím dodat, že zvítězila v botách pionýrkách na dřevěných lyžích a nechala za sebou dívky na běžkách. Jaroslav Ondryáš byl okresním přeborníkem ve skoku i běhu na lyžích, a mnoho dalších úspěšných lyžařů. Jak napadl sníh na kopci Červenci za školou, kde se hojně lyžovalo, někdo tam donesl lopatu na stavbu můstků, a ta se tam nacházela po celou zimu, než sníh roztál.

Škola neměla jídelnu, a tak rodičovské sdružení zařídilo pro žáky polévky, které vařila paní Marie Němcová u „Skokanů“.

Velmi jsem litoval žáky, kteří docházeli do školy za každého počasí ze vzdálených míst, jako byly Podstupně, Suchá, Rochlena, Jáma, Ježovec, Bukoviny, Komárov, z části Bacova, Kozulí a jiných. Především v zimním období, např. děti Malinovy z Podstupně chodily přes les se svíčkou k autobusu, který jel ráno z lomu.

Musím vzpomenout i na dlouholetou spolupráci se zubním lékařem Jaroslavem Rohlem. Když poprvé přijel před školu, polovina žáků ze strachu vyskákala okny a bez tašek utekla domů. Stalo se to však jen jednou, protože patřičnou osvětou a domluvou si děti zvykly na preventivní prohlídky chrupu.

V roce 1955 byla na škole provedena generální oprava stropů, neboť část trámů ve zdivu už byla značně shnilá. Druhá generální oprava byla v roce 1958, kdy byla vyměněna střešní krytina. V té době tam hnízily vlaštovky a velkým úspěchem bylo, když někteří žáci se postarali o mláďata vlaštovek, která už byla odrostlejší a doma je vykrmili.

V roce 1961 v červnu a červenci bylo velmi deštivé počasí. Hladina Kněhynky se zvedla a napáchala velké škody. Most na Skálí zmizel během několika hodin, pod vodou byla i Skokanova louka, kde tábořily děti z Hranic na Moravě. Okamžitě jsme vyklidili obě třídy a děti v nich umístili.

Nejméně 2x ročně jsme chodili upravovat partyzánský pomníček v Hašově háji. Toto památné místo navštívil nejen velitel partyzánské brigády J. Žižky mjr. Murzin, ale i další vysocí vojenští důstojníci a partyzáni.

Už jsem vzpomněl, že rodičovské sdružení dobře hospodařilo s penězi. Zakoupili tedy starší promítací přístroj. Funkce promítače se ujal pan Ludvík Kretek, promítal vždy v neděli odpoledne pro děti a večer pro dospělé. Promítalo se v sále u Skokanů. O promítání byl velký zájem, sál byl vždy plný, nedalo se v něm téměř dýchat.

Jak postupem času ubývalo dětí, tak i ubýval počet tříd. Trojtřídní školou byla naposledy v roce 1969-70. Dva roky (1970-72) byla škola dvoutrídní a v roce 1972-73 jednotřídní. Vedení školy se tehdy ujala manželka Vlasta a já jsem 1.9. 1972 převzal vedení školy U mostu po řediteli Jindřichu Kysučanovi až do 31.1. 1986, kdy jsem odešel do důchodu.

Závěrem bych rád uvedl některá jména našich kolegů, kteří s námi v Kněhyních působili: František Maliňák, František David, Věra Malinová, Eva Křenková – Jašková, Marcela Měkotová, Jitka Calábková – Ondryášová, Hana Bradáčová, Miluše Stejskalová a další.

Na devatenáctileté působení v Kněhyních rádi vzpomínáme, protože „naši“ žáci byli vždy kladně hodnoceni na druhém stupni ZŠ v Horní Bečvě“.

PŘÍBĚH:

„Jak jste se dostal do toho koncentračního tábora?“

„Já jsem byl takový zvědavý kluk, šel jsem ke strýcovi. On si tenkrát pořídil mlýnec na pšenici. Byl jsem takový divoký, tak jsem musel honem zkusit, jak to pojede. Došel jsem na

cestu a tam byla razija. Byli tam Němci. Zrovna to bylo v říjnu 1944. 27. října přijeli na Prostřední Bečvu a vzali to šmahem až na Kněhyně a na Horní Bečvu.

Tenkrát byla uzávěrka, nesměl se nikdo pohybovat v určitém okruhu. Já jsem se zrovna do toho okruhu dostal. Vzali mě do Hotelu, tam to dávali dohromady všecko. Do sálu. Bylo nás tam asi dvacet. Tenkrát se ptali starosty, jestli mě zná, a on řekl, že ne. Já jsem nikde nechodil, muziky nebyly, tak je možné, že mě neznal. V Hotelu byli už starší než já. Zubek, Juříček starší ode mě.

Pak nás sebrali do auta a odvezli do Frenštátu. Tam jsme přenocovali a odtamtud, už nevím přesně kolik, ale 4-5 aut vezli do Ostravy na gestapo. Bylo tam kino Vesmír a vedle něj nějaká hospoda s velkým sálem. Tam nás dopravili. Bylo nás tam tak 200.

Sešel jsem se tu s Tošenovským a s Šimurdou. Já jsem je neznal, ale oni se spolu bavili. Já jsem přišel a: „Odkud jste?“, se mě zeptali. „Já? Z Bečvy,“ povídal jsem. No oni, že z Horní a z Prostřední a jeden z Dolní. Začali jsem se spolu bavit. Druhý den nás zase začali rozvážet.

Ještě před tím vyvolávali jména. Už jsem je znal a tak jsem slyšel, že je taky volali. A pak je pověsili. Tošenovského i Šimurdu. Co se dělo potom na Bečvách už nevím, už jsem se tu do konce války nedostal.

Asi za čtyři dny mě převezli do Kaunicových kolejí do Brna. Tam jsem byl asi 2 měsíce. Setkal jsem se tu s farářem Hochmanem z Horní Bečvy. Co se s ním stalo nevím, ale už se domů nevrátil.

Z Brna nás transportovali do Německa. Jeden den jsme se někde zastavili, ale nevím kde. Byli jsme ve vagonech. Dojeli jsme do Dachau. Tam nás roztřídili, část lidí tam zůstala. Naše auto jelo asi ještě půl druhé hodiny a dopravili nás do Flossenbürgu. Byl to obrovský tábor s továrnou. Bylo tam asi 40.000 lidí.

A tam.... Bylo to neuvěřitelné, to se nedá ani vyprávět. Nikdo tomu nevěřil. Každý říkal, jak jsi to mohl vydržet, že jsi tady?

Dali nás do velké budovy. Tam jsme se museli vysléct, začali nás odvíšivovat a stříhat. Já jsem ostríhaný byl, tak mě tak nestříhali jako ostatní. Ženy extra a muži extra. Do večera to trvalo. Pak jsme se oblékli a rozdělili nás do budov, do cel.

Já jsem se dostal tam, kde bylo malé okno. Vedlo na spalovnu. Všechno jsem viděl. No hrůza!!!! Lidé se ještě hýbali, volali....a všechno se „TO“ shrklo do propadliště, do koryta a jelo „TO“ do pece. To jsem viděl hned na začátku. Tak jsem si pravil, jestli to tak bude i s náma, tak děkuju krásně!

Tam jsem se sešel s Bily z čísla 1, s Frantou a Jožkou. Byli na stejné světlici, ale na jiném bloku. Tam jsme se seznámili a navštívili. On vykládal karty. Nevím jestli tady na Bečvách, ale tam mě je vykládal. „Dej mi ruku“, pravil. „Ty se dostaneš dom a vzkážeš, že nás tu pověsili nebo zastřelili.“ A čestné slovo, že jich zastřelili. Já jsem to viděl, jak jich zastřelili.

Muselo se hlásit, když chtěl někdo na latrínu. Chodilo se tam kolem zdi. Tam oba postavili a zastřelili. I Frantu i Jožu. A potom ještě dva ze Zbrojovky ze Vsetína. Příjmení si už nepamatují, ale jeden byl František a druhý Ladislav.

Také jsem se tam sešel s Tkáčem.

Dostali jsme se pracovat na letišti. Vybrali nás z lágru do družstva, bylo nás asi 40 a jeli jsme na letišti. Museli jsme upravovat plochu. Byl tam i nějaký Malina z Horní Bečvy, kuchař. Vedle letiště byla budova a on tam měl kuchyň a vařil. K ruce měl černocho. Jedenkrát chtěli, aby šel někdo pomoci škrabat brambory, tak jsem se přihlásil. Byla tam polévka, tak jsem se najed. Seznámil jsem se s tím Malinou a černochem. On uměl trochu česky. Vždycky na papír napsal co chce a dal to kápovi. Kápo byl nějaký Karol z Hlučína. To bylo německé území a on uměl česky i německy. Tak jsem to měl dobré. Karol nás měl na starosti tak asi deset. Když něco potřeboval, vybíral si podle čísel, ne podle jména, ale podle čísla. Já mám to číslo napsané, už si ho ale nepamatuju, je to už hodně let.

Ptali se mě, jestli umím kopat a dali mi rovnat příkopy podle špagátu. Byl tam s náma i nějaký esesman z Hranic. Měl v Hranicích rodinu a tu mu postříleli, tak se dal k esesmanům. Český a slovensky uměl. „Opovaž se utéct! Hned tě zastřelím“, povídal mi.

Nevím proč, asi se jim něco nelíbilo, poslali mě dolů do vesnice. Byla asi 1,5km daleko. Esesman si mě vybral, dal mi papír a: „Běž! Bude tam kontrola, ukážeš jim papír.“

Tak jsem šel, ukázal jsem kontrole papír. Pak jsem chodil po vesnici, kde se dalo. Bral jsem jídlo a cpal si ho všude. Do nohavic, za košulu, všude. Oni se na mě dívali, že je tam kontrola, ale já na to nedal. Přešel jsem přes kontrolu bez problémů. Jídlo jsem donesl na barák, tomu Tkáčovi. On byl na lazaretu, byl nemocný. Našemu kápovi Karolovi jsem povídal, že jídlo mám pro Tkáče. „Dej to sem, co máš!, Oni by ti to sebrali.“

Vzal si cigarety a něco jídla, ale hodně mi toho nechal. Já to nosil tomu Tkáčovi. Nemocní dostávali o polovinu jídla méně než zdraví. Byli nemocní, nedělali, neměli výkony, tak dostali méně jídla. Tak jsem trochu toho Tkáče vykurýroval. Na lazaretě byl nějaký doktor od Meziříčí. Ten mu taky pomáhal a léčil jak se dalo.

Tkáč se z toho dostal, trochu ozdravěl a tak ho hned dali na barák. Jídla ale zase dostával méně jak my. Já jsem mu vždycky něco přinesl. Kápo Karol se vždycky díval, jestli mi to někdo nebere. Jeden mi kus chleba vzal a já to řekl kápovi.

„Mám ho zastřelit?“ Řekl jsem: „Nechaj ho.“ Tak ho aspoň seřezal a on už dal pokoj. Kápo tam držel morálku, no to byla hrůza.

Byly tam krechty na řepu. Bylo to v únoru až březnu. Vše bylo schované pod hlínou. Kdosi na to přišel a tak tam chodili na cukrovou řepu. Byla to pochoutka, byla sladká. Koho tam přistihli, tak ho řezali pažbou od pušek. Nic se nesmělo. Kdo se cestou z něčeho napil, toho zbili, až zůstal ležet. A kdo ležel a nevstal, toho zastřelili. Tak se to dělalo.

Bylo to ke konci války, kápo Karol se dozvěděl, že se blíží konec.

„Bude konec války,“ povídal. A já jsem povídal: „No, jo, dobře, ale jak se dostaneme domů? Jestli se vůbec dostaneme.“

Kápo povídal: „Půjdete, já už s váma nepůjdu. Půjde s vámi jeden, co umí tři řeči. Půjdete do dědin a tam budete rozděleni do rodin na výpomoc a počkáte tam do konce války.“

Nás šlo 80 a zbylo nás 45. Postříleli je po cestě. Kdo nemohl...

Já jsem vedl jednoho těž pod paží. Byl od Hluku. Byli jsme už kus, tak 20 m zbývalo do toho transportu. Povídám: „Požd! Dyť ťa zabijú!“ Cosi pojedl a dostal úplavici, byl zesláblý.

Jak už vláčil nohy po zemi, slyšel jsem bum za sebou. On se na mě vyvrátil bokem. Já jsem s ním zatřepal a pustil ho. Spadnul na zem. Zastřelili ho. Vedle mne ho zastřelili! Ani jsem se na něj nepodíval a utíkal jsem dopředu. Jen jsem si říkal, kdy do zad střelí mě.

Já jsem se nedostal do žádné rodiny. Šaty z lágru jsem už neměl, byly pruhované. Kdyby nás v nich v Německu někdo viděl, tak by nás zastřelili. Já jsem si jen vystříhl číslo. Šli jsme pěšky a došli až do Passau k mostu. Byl pontonový a desky byly kus od sebe. Nebylo tam zábradlí a pod ním tekla voda. Přešli jsme to všelijak. Předě mnou šla ženská s děckem a spadla do Dunaje i s ním. Já jsme si čapnul, zavřel oči, chytil se toho lana a tak jsem přešel. Bylo to asi 80m.

Přešli jsme na druhou stranu do zabraného území blízko našich hranic. Za dva dny jsme došli na hranice. Tři, jeden z Hluku a jeden ze Vsetína a já. Přišli jsme až do Prachatic, do pásma, které osvobodili Američané. Tam jsme zůstali týden. Dávali nám jen vodu a takové nějaké řídké jídlo. Všechny nás prohlédli. Jeden měl úplavici, tak ho léčili. Za týden nám dali jídlo, čokoládu a kde co všechno. „Opovažte se to všechno sníst“, říkali. To trvalo tak pět dní, než jsme se dali trochu dohromady. Možná proto, že jsem byl zavřený necelý rok, nebyl jsem tak zesláblý jako ti co tam byli i 5 let. Proto jsem to všechno přežil. S Tkáčem a s tím ze Vsetína jsem se setkali.

Za osm dní říkali, že u nás končí, musí nás předat do Československa. Dostal jsem od Američanů osvědčení. Dovezli nás do Volar a tam nám dali autobus. Cestou jsme museli

obcházet spadlé mosty a pokračovat pěšky. Někdy nás svezl autobus. Musel zadarmo, když jsme mu ukázali osvědčení.

Dostal jsem se až do Rožnova a odtud jel linkou. Když jsem přišel do vsi, měl jsem 50kg. Nebylo to ale vůbec jednoduché. Nemohl jsem si pořád zvyknout, že jsem doma mezi svými. Dlouho jsem nemohl spát, s nikým mluvit. A za 2 měsíce jsem se měl ženit. Trvalo to asi půl roku, to už jsem byl ženatý. Nešlo si zvyknout. Pořád se mi všechno vracelo. Byly to hrozné zážitky.

Předpovědi počasí podle paní Vaškové.

„Předpověď dělávala to moje matička a tatínek. Ona byla svobodná a žila s námi. Byla to maminka sestra.

Počasí se sleduje od Lucky 13. prosince do Štědrého dne a od 25. prosince do Tří králů. Udělá se 12 kroužků a každý se rozdělí na půlku. Každý kroužek představuje jeden měsíc (leden-prosinec). Do levé poloviny se zapisuje jaké je počasí od 13. prosince do 24. prosince. Do pravé poloviny se zapisuje počasí od 25. prosince do 5. ledna.

Pro přesnější předpověď se můžou kroužky rozdělit na čtvrtiny. Sleduje se počasí dopoledne a odpoledne. Pořád ale platí, že levá půlka je od 13.12. a pravá od 25.12.

sluníčko ☀

zataženo ☁

polojasno ☁☀

děšť, sníh ■

Názorně pro rok 2010 (v prosinci jen dopisujte hodnoty):

Leden		Únor		Březen		Duben		Květen		Červen	
13.12.	25.12	14.12.	26.12.	15.12.	27.12.	16.12.	28.12.	17.12.	29.12	18.12.	30.12.
19.12.	31.12	20.12.	1.1.	21.12.	2.1.	22.12.	3.1.	23.12.	4.1.	24.12.	5.1.
Červenec		Srpen		Září		Říjen		Listopad		Prosinec	

Vzpomínky - Josef Šíra

„ Narodil jsem se v Bacově. Bylo to nahoře jak byl Bohuš Šírů, ta chalupa už zmizla. Ted' je tam Starůstka. Byla to chalupa níž, už neexistuje. Tak tam jsem se v osmadvacátém roku narodil. Byla tenkrát nejhorší zima, přes 30°C mrazu. Já jsem to nezažil, já jsem měl peřinu na sobě, ale z vykládání rodičů to byla nejhorší zima 1928-29.

Potom jsem začal chodit do školy tady dolů k mostu, protože my už jsme bydleli tady. Otec koupil takový malý dřevěný baráček a tak jsem býval tady. Už jsem patřil do školy k mostu. U nás to končilo, tu bylo rozhraní. Kdo bydlel nad námi, chodil do Bacova do jednotřídky. K mostu jsem chodil čtyři roky, což považuju za dobu, kdy člověk bezstarostně žil.

Měli jsme dobrého řidícího, Roberta Malinu. Byl to od Maliny ze Zavadilky bratr. Pak se přestěhoval do Opavy. Byl to od Bédě Křenkového, co byl můj kamarád, strýc.

Tam jak jsou dnes Bilovi 104, tam byl i obchod, a tam ti Křenci bydleli. Pan řídící měl včelín. Jak přišla doba vytáčení medu, šel za Beďou, ať si vezme i mňa a že budem točit med. Ale my jsme byli více ulepení od toho medu To byl takový zážitek z dětství. Místo učení, to bylo, to se nám líbilo.

Skončil jsem tady, potom jsem šel do měšťanky na Horní Bečvu. To jsme chodili pěšky vtedy. Žádný autobus nejel. Chodili jsme přes Gálku a pěšky, dennodenně. V zimě v létě. To nás chodilo takových pět nebo šest odsud. Byla legrace po cestě. Dneska to ty děcka vůbec nezažijú, protože jim zastaví autobus tady a doveze jich až tam.

Měli jsme doma nějakou hospodárku, to bylo za Německa. Tak po škole se člověk nedostal dohromady nikde. Tak jsme hospodařili s fotrem. Chodil jsem potom ještě do Zimní hospodářské školy v Rožnově. Bylo to vždycky od listopadu do dubna. Přes zimu, když nebyla práce na poli. Tam jsme se zdokonalovali v tom zemědělství. Též to přineslo pro mě nové poznatky. Učili jsme se pěstování travních semen, hospodářské stroje. Chovali tam dobytek a tam jsme taky chodili, aj vyhazovat hnůj, taková praxe. Ještě si vzpomínám, inženýr Hess, ten nás měl právě z pěstování těch travních semen, které byly vyhlášené. A jsou ještě dodneška.

Na Horní Bečvě byla ředitelka Otahalová a učil nás Rudkota, jak se podepisoval, Měkota. Měl nás rýsování a kreslení. Jeden mu dones ten rys a on mu povídá: „ A tož to stařenka na tem svačila? To je rys?“ On byl Valach, asi tady narozený na Horní Bečvě. Němčinu nás měl Juříček a na počty a matematiku to nás měl Zhybala. Ten byl věčně v lihu. A potom Řezníček, on byl potom i ředitelem. Do školy na Horní chodila děcka až z Martináku. Taky pěšky.

Ve třídách nás bylo hodně. Tu na obecné jsme měli v jedné třídě dvě oddělení. Jinak to nešlo. Tu na škole byly jenom dvě třídy. V Bacově byla jenom jednotřídka. Byly tam dvě oddělení.

První škola v Bacově, než se postavila tady ta, bývala v té dřevěnici, co umřel ten Bordovský. Tam byla první škola. Jaká to byla škola, to nevím.

Obchod tu potom byl, jak je Ručka. To měl nějaký Wolf a on postavil ten štokáč, ale kšefty nebyl, tak to prodali. Koupili to jacísi němci. Hospoda tu nebyla nikdy. Na zábavy jsme chodili na Horní Bečvu, do Hotelu, na Zavadilku, na Hutisko. To byly zábavy. To bylo tak 3x - 4x do roka. Nebyly na to prachy.

Když jsem byl mladý a jezdil po oračkách, tak za celý týden co jsme kde dostali za odměnu. Plat brali naši a my jsme měli tringelt a v sobotu byla holaj duša. Když měl někdo 20,- Kč, to byl pán. Vstupné bylo 2,- Kč, když se šlo do hospody. Štamprla zelené stála 1,60 Kč. Platy byly nízké.

První auto co tu jezdilo, po koňce, v Bacově, to byla cesta samé kamení a samá zatáčka. První auto měl řidící Purč, ředitel ve škole v Bacově. My jako děcka, když kolem projel a ten benzín se za ním táhl, my jsme to nasávali. Druhé auto měl Jaroš Stanečků. To byly první dvě auta na Bacově.

My jsme museli povinně chodit do náboženství. Mě učil farář Ježka Karel, Říčný byl jako kaplan. Bydleli na Hutisku. Říčný měl Bacov, Zákopčí a Kněhyně, tam vyučoval.

My jsme, jako kluci dnes, chodili za holkama. Do ozdravovny. Dělal tam kuchařky a tak. Měyi svou šéfku a ona jich hlídala. My šplhali po hromosvodu a nahoru po přístavku. Holky otevřely, a my jsem tam chodili. Dříve tam býval obchod, měl ho Židek z Dolní Bečvy. Pak se z toho udělala ozdravovna. Za tím bývali Borutovi, ti se pak odstěhovali. Ten jejich barák za ozdravovanou už je zbouraný.

Potom jsem začal cosi dělat, protože bylo potřeba peníze. Otec mi zemřel v triapadesátém roku. Já jsem byl dva roky ženatý. Musel jsem cosi dělat, protože z hospodářství se nedalo žít. Tak jsme dělal aj v kamenolomu na Horní Bečvě. A potom jsem začal dělat u hrazení bystřin a postupem času jsem se dostal jako mistr. Odtud jsem přešel do Frýdku – Místku k zemědělským stavbám. Jako mistr jsem tam byl od roku 76 a pak jsem přešel k Povodí Moravy do Valašského Meziříčí. Tam jsem skončil roku 88 a šel jsem do důchodu.

Jak jsem odchodil do důchodu tak jsem dostal zájezd do Ruska na 3 týdny. Byli jsme v Moskvě, tam jsme byli víc jak týden. To jsme projížděli po Moskvě každý den, Měli jsme průvodkyni, která uměla česky, ona tady studovala. Projeli jsme různé památky. Bylo tam dost pěkných věcí. Vidíme takovou řadu, zááástup. Kolikrát dokola. Fronta. Jsme si povídali, co tam prodávají. Jdem se tam podívat. Tam totiž jednou týdně dostal koupit flašku vodky. To byla legrace, taková řááda. Oni aby měli, tak se složili tři nebo čtyři, taky těch peněz neměli a ty kopějky naskládali. Šel ten koupit a zas ten a zas ten. Jenom to koupili a už si dávali do trumpety.

Pak jsme jeli až do Vladimíra. Bylo to takové malé městečko před Uralem. Měli tam skanzen, tak jak máme my, ale trochu menší. Tam jsme byli tři dny. Za tři dny jsme sez toho města nalábovali do rychlíku a směr bývalý Leningrad, teď Petrohrad. Den a půl jsme jeli. Tam jsme byli ubytovaní. Bylo tam pěkně, tak jsme došli k moři a viděli jsme na Finsko. Oni nám říkali, že Finové mají zákaz používání alkoholu – prohibici, tak na loďkách jezdili do Petrohradu, tam chodili pít a vraceli se zpátky.

Co nás znervózňovalo, když jsme šli na oběd, nebo na večeři, seděli jsme čtyři u jednoho stolu a dostali jsme jedno pivo. Tam na odstavném stole měli piva dost. Tak jeden šel, že si koupí. Neprodali.

To bylo za Německa. Měli jsme doma i koňa, tak bylo jakési práce. To si vzpomínám, jak jsme tady byli obstavení, jak bylo pročesávání a hledání partyzánů v Radhošských horách. To bylo roku 1944 v listopadu. My jsme nesměli nikde z baráku. Na hlavní cestě bylo vše obsazené Němcama, vojáky, kteří měli všechno nachystané tady stříleť. Při tom zahynul aj Frnka. On vyšel z chalupy, a vojáci mysleli, že jde dávat nějaké avízo partyzánům, tak ho na tu dálku odstřelili. To bylo myslím v pátek, jak si tak vzpomínám. Tak ti vojáci tady přešli. U Bíla na Grapě – u bývalého předsedy národního výboru, tam měli bunkr. Tam byla taková stodola, a pod tou stodolou partyzáni měli bunkr. Jak se dozvěděli, že jde ta razie tych Němců od Frenštátu sem, tak odešli do lesa, Tam se odstřelili. Však tam je myslím ještě i pomníček, aspoň tam byl. Odkud ti partyzáni byli, to už nevím. Tenkrát se odstřelil aj Haša v Hašovém háji.

Když se měl někdo narodit, porodní babka byla Ondryáška. Když se měla narodit ta naša prostřední, dělal jsem ještě na Horní Bečvě v lomu. V 53. roku. Přišel jsem domů, už to nadchodilo, tak jsem zezbral motorku a jel jsem pro Ondryášku. Přijdu tam. Její nevěsta Johana povídá: “Není doma, oni mají v Meziříčí jakési školení nebo co. Možná za chvíli přijede.”

Tak jsem čekal u Zavadilky, až přijede,... Furt nejela, furt nejela, tak jsem jel k ní domů. Ona už byla doma. Vystoupila u Hotela a došla pěšky domů. Tak jí povídám, o co jde. Ona povídá: “Synku, synku, víš, já jsem včil přijela.” Já povídám: „Já jsem tu na motorce, tak já

vás vezmu.“ „Ne, ne! Já na motorku nesedám. Ty už jed' domů, nachystej to tam a já přijdu.“
No richtig, než došla pěšky

Já přijdu dom a Jiřa už byla na světě. Sousedka Křištofka přišla a pomohla, dala trochu do pořádku. Ondryáška přišla: „Je to dobré, je to dobré. Já tu počkám do rána.“ Bylo to bezpečnější. Tak jsem to propás, nestříhal jsem pupeční šňůru.

Při první, když se narodila, taky jsem sháněl Ondryášku. Byla u Fiurášků. Ona že od ní nemůže odejít, že už to bude....

Tak jsem jel na Hutisko pro Lojzinu. Tu jsem potom splašil a byla u porodu ona. Ta třetí se narodila už v Kunčicích. Babička Ondryášová nechtěla: „ Do nemocnice půjdeš! Hned staneš po porodu a hned děláš. To ne, ne, ne. Tam půjdeš do porodnice a tam si odpočineš!!“

Když se v listopadu Jiřa narodila, všichni šli pryč a já jsem musela jít a dřevo si naštipat, když byla všude zima. Babička jak to všechno věděla, tak tu třetí nechtěla родit. Ve středu se Jiřa narodila a v nedělu byly hody na Hutisku, všeci odešli. My jsme měli koňa, dvě krávy, prasa a já jsem musela pokludit. Babička Ondryáška přišla, nikoho neviděla v kuchyni, jenom malou. Tak šla do chlěva, a jak mě uviděla tak zase řvala a od té doby říkala: Ne, tam půjdeš do porodnice a tam si odpočineš.“

My jsme měli stodolu a všichni sousedi vozili na mlat k nám, protože tu nikdo neměl mlátičku. Přišli mě přemlouvat do JZD z národního výboru. „Já se postarám, že nebudeš chodit do práce.“ Pořád vyhrožoval, nakonec jsem to podepsal. Pak jsem nakonec na pole chodila já. Malá měla dva roky. Na záda jsem ju vzala a ona dvouletá na poli a furt chtěla pít, a spinkat, zas chtěla to, zas to. Starý Pastorek, co měl koně mi povídá: „Panebože bud' s tým děckem doma! Já to nebudu poslouchat.“ „Tož doma.... ale když pro mě přijdú, tak co mám dělat?“ Tak jsem šla, ať mi ji vezmou do školky, ale že je malá a že to ne. „Tak když mi ji nevezmete, tak já nebudu chodit na pole. Kde ji mám dát?“ Nakonec mi ji vzali. Na tom poli by nevydržela.

Ještě takový malý zážitek. Jak to přešlo, přišli tady dva, ale už si nevzpomínám kdo, z obce. Obecní úřad to byl ještě. My jsme měli koně a Růčka na Bacově též, tak že máme přistavit vůz aj s párem koní na Zavadilku. Ta akce končila a Němci tam byli shromážděni s tými batohy....

Tak jsme to naložili do voza a jeli jsme na Dolní Bečvu. Tam jsme zaparkovali v Blinkovém dvoře, to je jak má chatu Radek Linhart. Ta dřevěnica dolů.

Tam jsme přenocovali, koně jsme dali do maštale a kolem deseti hodin dopoledne jsme znovu jeli. Znova dolů, až do Zašové. Tam jsme to vyložili a já jsem jel s koňmi domů. To už byl večer. Naši nevěděli, kde jsem. Tady byla taková hrůza. Vypálili ty Fárky nad Zavadilkou, tu dřevěnicu.

Totíž, tu do hotelu Bečva přijel K.H. Frank. A to měli tady celou dědinu vypálit. Jenže on prý potom od toho upustil a vypálili pro výstrahu ty Fárky. Naši nevěděli kde jsem měl jsem 17 roků.

Jak šla fronta v 45 roku, to se tady valilo na koňoch. Byla jedna legrace. Rusáci, jak jeli na koňoch, aj pěšky, tu po té cestě a valilo se to všecko důle.

Oni zastavili, strýc Vojkůvka, jak ted' bývají Soboni, byl venku, a ten Rusák se ho ptá: „Vodka jest, vodka, vodka?“ Strýc ale nevěděl, o co jde, tak šel a nabral jim vodu a dones. „To nět! Vodka, Vodka!“ Ale za Německa tu byla kořalka na lístky. Bylo jenom půl litru na měsíc na osobu. Víc nedostal koupit. Byly to takové – kmínka, zelená...

V roce 1946, to ještě fotr žil, šli ti, co nebyli na vojně k odvodu do Rožnova. Fotr jich véz na žebřiňáku do Rožnova. A zpátky šly transporty uprchlíků a těch, co se vraceli na Slovensko a Maďaři a tak dále. V Rožnově, když tam byl s koňmi se žebřiňákem, musel naložit ty, co šli, a dovézt až do Čadce. S těmi koňmi a žebřiňákem.

Tam museli jeden den počkat. Přijel zase vlak s uprchlíky, kteří jeli zase opačným směrem. Museli je naložit, a ještě je hlídali aj Rusi. Byl s nimi ještě Bohuš Štíru. Přišel tu, že otec chce jít domů, že jestli přijdu. Oni museli jet dolů i s těmi uprchlíky. Tak jsem na ně počkal a jsme jeli dolů. Zastavilo se to u Solánských ve dvoře, jak je dnes ten kurt tenisový. Tam jsme přenocovali a jelo se na druhý den dolů do Meziříčí.

Tam bylo vše znovu odstavené v hluchoněmém ústavu, tam jsme dva dni stáli bez pohybu. Hladní, bez jídla, protože Rusi si tam vařili všecko, ale my jsme od nich nedostali nic. Naprosto nic. Tak Bohuš Štíru, ten můj bratranec, šel do Meziříčí po chalupách a žebral jídlo. Tož přines cosi. Shodou okolností ti Rusáci sehnali další koně. To se přeložilo a my jsme jeli dom. To bylo jediné štěstí. A měli jsme jet do Olomouce vtedy s těma konima.

Po válce, jak bylo to stěhování lidí do pohraničí, taky jsem Vojkúvku odstěhoval do Veselí u Oder, zase koněm a vozem. Boženu Kantorovu do Stachovic. Ondru Růčkového, co jsme spolu ty Němce koněm vozili. On se taky do těch Stachovic stěhoval, tak toho též. Tam jsem jel s koňmi, přenocoval a potom nazpátek.

První barák v Bacově, odspodu byl u Divínů, pak Janičci, Pavlica. Za potokem Pastorci a druzí Pastorci. U Chuděje ta malá dřevěnička. Ve dvoře byl Janíček a Josefa. Malá dřevěnica, to byla, pak i vyhořela. Výše byl Maceček Dominik, pak byli Fiurášci, Juřičci, tu byl Drozd, Křištof. Pak co jsou Gladiši. Pak nebylo nic až u Tovaryšů, co je teď Růčka. Naproti ještě Stavinozi.

Od nás nahoru, první barák byl Martinák, jak byl Juřík Valentin, dřevěnica, vedle Švihlovi. Výše Bil Gabriel, tam je Vaněk teď a tu nalevo byli Bordovští a u cesty byla Aneša Bernatská. Tam bývali Pastorci předtím. Na levé straně byl Polášek. To byla jenom malá chaloupka. S jednou místností a kozími chlívkami.

Pak Bernadští, Lad'a Křištofů, co má dřevěničku, a co má opravu aut, tam byli Stavinozi. Franta, co zemřel, tam byli jeho rodiče. Pak hned byl Jindra Stavinohů, tam jak jsou teď Ostraváci, ta dlouhá chaloupka. Tam byly tři rodiny.

Byl tam na levé straně Juříček. Měli jednu místnost. Vprostřed se narodil bývalý starosta Křenek, taky měli jednu místnost. A k cestě v jedné místnosti bývali nějakí Slížci. V jednom baráku 3 rodiny, ani nebyli příbuzní, byli k sobě cizí.

Nahoře jak bývá Smoček, tam nebylo nic. Za potokem, se narodil a býval Joža Skalík a kousek za tím byla dřevěnička, tam byli Mládenkovi. Tam to končilo.

Nahoře za lesem byli Kretci, taky měli chalupu na dva konce. Ve druhé půlce byli Maléři. Naproti byli Maléři. Níže byla taky malá chaloupka, tam bydlel Skalík z budy. Tam když se přišlo, musel se každý sehnout, tak měli nízké dveře.

Výše byl ještě Ola Kretků, co ho přejelo auto. A Jožka Kretků se tam narodil. Na Křižových, to bylo ještě výše, byla stará dřevěnica, tam bývali Jurajdi, tam se narodil Franta Jurajdů. Ještě výše bývali Válci, ale tam to končilo, protože to už patřilo do Kněhyň.

Nikdo tu neměl žádný přepych, tak měli to, co se urodilo na poli, kdo měl nějaké zaměstnání, byl na tom trochu líp. Jinak žili na hříbech, na haferách. Prodávalo se za 3 koruny litr.

Hafery vykupovali Fárková a Lad'a Křištof. Předtím se ještě nevykupovalo a Kuběni měli dvojkolku káru na dřevěných kolách. Jezdili přes Pustevny, do Frenštátu až do Kopřivnice, vozili hafery. Naložili tři čtyři nádoby na káru a jeli do Kopřivnice. To jeli kolem Ráztoky a tam se stavili na pivo a dali si jedno napůl, nebylo peněz.

Jak se žilo na Valašsku – zima a Vánoce.

Z vyprávění paní Marie Mikulenkové, roz. Vašenkové

„Pocházím z Horní Bečvy z Kobylské. Měli jsme chalupu na samotě až pod Martinákem. Doma nás bylo deset dětí, já jsem byla nejstarší. Bydleli jsme v chalupě „trochu lepší“, měli jsme kuchyň a velkou jizbu, na výminku bydleli stařenka se staříčkem. Ani nevím, jak jsme se

tam všichni vešli, kde jsme všichni spali, jak jsme se poskládali ke stolu. Tatínek pracoval v lese jako lesní dělník a po založení Tesly Rožnov odešel pracovat jako vrátný do Rožnova. V podniku Tesla Rožnov pracovalo časem také 6 mých sourozenců.

Dětská léta nebyla růžová, obzvláště v čase zimním. Do školy jsme chodili na Horní Bečvu, což představovalo brodit se závějemi sněhu a počítat minimálně s hodinou i hodinou a půl na cestu. Často chodíval s námi staříček, který si nazul sněžnice a dělal nám cestu. Po škole jsme museli koupit každý den tříkilový chleba, někdy i dva, a střídat se v jeho nesení. To byly hádky!!

Sáně a lyže jsme neměli, ale zimních radovánek jsme si užili s „převráceným stolcem“, na kterém se to pěkně svištělo z kopce, závěje, nezavěje.

Bídu jsme neměli. Mamka jako mladá sloužila v Nezamyslicích a za války tam často jezdila pro mouku a cukr. Dodnes si vzpomínám, jak sundala nůši ze zad a vyťahovala homole tmavého cukru. Vždy nám vyprávěla, jaký prožívala strach, když ji Němci ve vlaku kontrolovali. Válka byla hodně těžkým obdobím. Pamatuji si, jak maminka šla s hrůzou otevřít dveře a nikdy nevěděla, zda tam budou Němci nebo partyzáni. Partyzánům jsme dávali často jídlo. To přišlo tak 5 – 6 chlapů, „flinty“ postavili ke stěně a zasedli ke stolu, kde jim maminka připravila co bylo – chleba s tvarohem, buchty, kukuřičnou kaši s máslem. Když bylo po zabijačce, dostali jelitovou kaši, chleba, posedali kolem hrnce a za chvíli nezbylo nic. Jeden z partyzánů u nás týden ležel, protože měl omrznuté nohy. Z dlouhé chvíle nám děckám vyřezal holubičku ze dřeva. Dlouho jsme ji pak měli pověšenou v kuchyni.

Jak to bylo o Vánocích? Součástí předvánočního času bývala zabijačka a tak jsme měli na Vánoce maso. Zabijačku si dělal tatínek sám se staříčkem, klasické zabijačkové výrobky – prejt, jelitovou kaši, jitrnice, ovar, tlačenu. Jinak se hodně masa zpracovalo uzením.

Samotný Štědrý den začínal zaděláním těsta na „velké vdolky“ (dnes frgály), zatopilo se v peci a než těsto vykynulo se obstaral dobytek. Mamince jsme pak pomáhali s vdolkama a s úklidem. S tatínkem jsme my děti strojily stromek - jablíčkama, domácí čokoládou obalenou staniolem a perníčky. Ozdobený stromek se zavěsil nad stůl. Štědrý den jsme se postili. Mohli jsme si vzít jen kousek vdolku, abychom večer viděli „zlaté prasátko“, jak nám říkala maminka. Ke štědrovečerní večeři jsme usedali tak kolem 21 hodiny. Na štědrovečerním stole nesměl chybět pecen chleba, vdolky, jablka. Před večeří jsme se vždy modlili. Podávala se hrachová polévka, bramborový salát s vajíčkem (bez majonézy), politý vyškvařenou domácí slaninou a vepřový řízek. Elekrika nebyla, svítilo se petrolejkami a svíčkami na stromku. Po večeři jsme zůstávali doma a když už jsme byli větší, tak 12 – 13 roků, chodili jsme s maminkou na půlnoční do kostela na Horní Bečvu. Dárky jsme žádné nedostávali. Vždycky jsme se těšili na návštěvu „matičky“ (kmotry), která přicházela na Mikuláše, a za políbení ruky nám dala pět korun. Peníze jsme dávali mamince. K času Vánočnímu patřil také čas Tříkrálový. Sestra Zdena a bratři Stanislav a František chodili na tříkrálovou koledu. Přinesli cukroví, ovoce a také peníze, které dali rodičům.“

Dnes využíváme čas Vánoc k tomu, abychom se my sourozenci sešli a zavzpomínali na dobu, která nebyla lehká, ale měla své kouzlo.

vyprávění pamětníků ve Zpravodaji bylo velmi oblíbené a příspěvků přibývalo.

Slet čarodějnic

III. SLET ČARODĚJNIC 2010

Již po třetí se setkaly čarodějnice nejrůznějšího vzhledu a stáří na „Rejdovišti“ v Prostřední Bečvě.

Nejen pro ně, ale i pro všechny návštěvníky byl připravený bohatý program a občerstvení. Počasí bylo pěkné a co více si mohli pořadatelé přát. Návštěvnost byla také neočekávaná. Protože vstupné bylo dobrovolné, jen odhadem přišlo kolem 500 zvědavců.

Vše vypuklo v 18.00 hodin na hřišti TJ Sokol střed.

V úvodu všechny přivítal Čáryfuk II., který provázel celým programem. Jako každý rok se nejprve všechny exempláře čarodějnic, ať juniorek nebo těch v nejlepším věku, představily všem divákům. Pak následovaly soutěžní úkoly, aby mohly být ohodnoceny a odměněny ty nejlepší. Děti se dychtivě pustily do soutěžení a bylo to pro „odpornou“ porotu velice těžké vybrat tu nejlepší. Jako odměnu dostaly všechny zúčastněné děti malou marcipánovou čarodějnici. První tři nejlepší malé soutěžící mohly odletět na malém košťátku s plyšákem na rameni.

V letošním roce vystoupil v programu Velký kouzelník. Vystoupení se všem velice líbilo. V průběhu jeho kouzlení probíhalo hlasování mezi obecnstvem o MISS sympatii.

Po soutěžích juniorek a kouzelníkovi nastoupily ty zkušenější. Měly před sebou nesnadné úkoly. Musely se zhostit tance u tyče (s koštětem nebo bez), vyprávění anekdoty pod vlivem rajského plynu. Svou mrštnost potvrdily dotykem na liščí ocas upevněný na stropě. K tomu použily již zmíněnou tyč. I přes počáteční nervozitu obstály ve všech disciplínách znamenitě.

Po vyhlášení MISS sympatie porota slavnostně odhalila vítězky letošního ročníku. Dostaly věcné ceny a samozřejmě také nová košťata. Pro regeneraci nervových buněk se mohla každá zakousnout do dortu.

Po skončení soutěží se začaly vypouštět lampióny přání a vítězka zapálila velkou vatru. Tím skončil hlavní program a slova se ujala hlasatelka Rádia Valašsko Jitka Pospíšilová. Odstartovala velkou diskotéku také plnou soutěží a zábavy, ve které měl hlavní slovo DJ Dario Snipe. Zábava pokračovala až do ranních hodin. Vše se vydařilo, spokojenost byla na všech stranách a to díky organizátorům a sponzorům. Nezbyvalo, než poděkovat Obecnímu úřadu Prostřední Bečva, paní Jaroslavě Juříkové, SDH Prostřední Bečva střed, Danovi Rusňákovi alias DJ Dario Snipe, Jitce Pospíšilové a Jardovi Fajkusovi.

Soutěž fotografií

Do soutěže se během roku přihlásilo pouze pár zájemců. Byli to s podivem především chataři a chalupáři. Když se přiblížil konec roku a připomínka ve zpravodaji upozornila, že se blíží uzávěrka soutěže o Nejkrásnější fotografii, začaly se příspěvky hrnout. Předposlední týden v roce bylo na obecním úřadě již 317 fotografií, které byly zařazeny do soutěže.

Jako dobrovolník se do poroty přihlásil pan Křenek František, který také poslal několik příspěvků. Navrhl, aby se jeho foto ze soutěže vyřadily, pro objektivní bodování. Přinesl také ceny pro vítěze – vlastní nafocený kalendář valašské přírody.

Na prosincovém zastupitelstvu se rozhodlo jakým způsobem se bude soutěž hodnotit, jaké kategorie budou vytvořeny a jaké ceny pro vítěze budou pořízeny.

Hodnocení bylo naplánováno na leden roku 2011, současně s uspořádáním malé výstavy z příspěvků v zasedací síni obecního úřadu. Z vítězných fotografií se plánovalo vyrobit kalendář na rok 2012.

Cyklostezka údolím Rožnovské Bečvy

Tento unikátní projekt, celkem 16ti kilometrový úsek, spojující obce Mikroregionu Rožnovsko podél řeky Bečvy, byl započat na jaře roku 2009. Slavnostní otevření organizovalo město Rožnov pod Radhoštěm a proběhlo 4. června na prostranství u Gibon parku, kde byly připraveny soutěže pro děti a bohatý doprovodným program.

Celkové náklady, které byly na stavbu cyklostezky vynaloženy, činil 135 miliónu korun, z nichž 85% bylo dotováno z regionálního operačního programu Střední Morava. Cílem stavby cyklostezky byla bezpečnost cyklistů v regionu Rožnovsko, kteří museli využívat stávající mezinárodní silnici první třídy I/35.

V Prostřední Bečvě byla stavba dokončena přesně 17.5.2010.

„Kolaudace je záležitost stavebního úřadu a obce. Stavební úřad potvrdí, že vše je podle připraveného projektu, tímto se stavba stává oficiálně cyklostezkou a pro veřejnost je již dostupná“, upřesnil Ing. František Juřík, starosta obce.

„V rámci obce je cyklostezka dlouhá pouhých 200metrů a na ni navazuje místní komunikace, kterou cyklisti doposud využívali. Na celé stavbě bylo nejdražší vybudování lávky, po které se přejíždí a na níž cyklostezka navazuje. I přes to, že úsek cyklostezky vybudovaný v Prostřední Bečvě není nikterak dlouhý, celková stavba přišla na 12.362 tisíc korun.

Z této částky nám byly vráceny dotace z již zmiňovaného operačního programu Střední Morava ve výši 85%. Zbytek jsme si museli dofinancovat sami“, uvedl starosta.

Slavnostní otevření kromě Rožnova probíhalo v dopoledních hodinách také v jednotlivých obcích, kterými cyklostezka vede.

V Prostřední Bečvě byl krátký program, při kterém se sešli zástupci obce společně s občany před obecním úřadem.

„ Děti ze základní školy přejely v Prostřední Bečvě úsek cyklostezky na kolech. Tímto gestem byla slavnostně otevřena“, dodal Juřík.

PROVOZNÍ ŘÁD CYKLOSTEZKA ÚDOLÍM ROŽNOVSKÉ BEČVY **ÚSEK – PROSTŘEDNÍ BEČVA**

<u>Provozování cyklostezky:</u>	Celoroční provoz – jízda na vlastní nebezpečí
<u>Majitel:</u>	Obec Prostřední Bečva, Prostřední Bečva 272
<u>Provozovatel:</u>	Obec Prostřední Bečva, Prostřední Bečva 272 tel: 571 643 229, e-mail: obec@prostrednibecva.cz
<u>Údržba:</u>	Obec Prostřední Bečva, Prostřední Bečva 272

POVOLENÉ POUŽÍVÁNÍ CYKLOSTEZKY:

1. Chůze pěších osob
2. Jízda nemotorové dopravy, tj. cyklistům, kolečkovým sportům, běžkařům a jim podobným aktivitám

JE ZAKÁZÁNO:

1. Vjezd motorových vozidel
2. Vstup hospodářských zvířat
3. Poškození a znečištění
4. Odkládání předmětů a vytváření překážek

Ostatní podmínky provozu:

1. Výjimka k vjezdu motorových vozidel na cyklostezku bude udělena pouze pro vozidla technické údržby provozovatele a od vjezdu do ČOV vlevo na lávku i pro vozidla Povodí Moravy.
2. Zimní údržba nebude prováděna.
Letní údržba bude prováděna v rozsahu nejméně každoročního seřezání výmladků keřů a větví stromů zasahujících ze vzdušného líce profilu trati cyklostezky a posečení travního porostu na vzdušném líci cyklostezky.
3. Údržba lávky.
Lávka bude odborně prohlížena jako mostní konstrukce v rozsahu a ve lhůtách dle norem.

Mimo tyto prohlídky bude minimálně jednou ročně prohlédnuta lávka, mostní patky a jejich přilehlé okolí z pohledu případného narušení, naplavení nebo usazení cizích předmětů. V případě zjištění závad musí být sjednána náprava.

Lávka a mostní patky musí být vždy zkontrolovány při vyhlášení povodňových stavů na řece Bečvě a po jejich odvolání. V případě zjištění závad nebo poškození musí být sjednána náprava.

O každé prohlídce lávky a mostních patek musí být udělán písemný záznam.

V případě zjištění podstatných závad nebo poškození bude provozovatel informovat Povodí Moravy, závod Valašské Meziříčí, tel: 685 091 008.

Další nezbytně nutné pokyny k dodržování:

1. Řídit se dopravním značením na cyklostezce
2. Řídit se pokyny provozovatele nebo pověřené osoby, např. provozovatele pily.
3. Dodržovat provozní řád cyklostezky

Pout' sv. Zdislavy

Letošní pout' byla již devátá a konala se 30. května. Počasí nebylo nějak dobře naladěné, bylo polojasno, ale teplo a hlavně nepršelo.

Atrakcí nebylo mnoho, protože květnové povodně nadělaly mnoho škod nejen na tocích, rodinných domcích, ale také majitelům pout'ových atrakcí. V důsledku záplav byly mnohé neprovozoschopné a to se projevilo i na naší pouti.

Místní složky se postaraly o občerstvení. Hasiči střed opět postavili svůj velký stan, ve kterém bylo místo k pohodlné konzumaci jídla. Bohužel z nabídky vymizel tradiční guláš, který nebyl k dostání u nikoho. V odpoledních hodinách už byl dokonce problém s jídlem vůbec.

Vše završilo počasí. Odpoledne začalo pršet a nepřestalo až do večera. Předpout'ová diskotéka se konala v sobotu a tak se naštěstí omladina mohla bavit bez přítomnosti deště.

Ještě, že dopoledne počasí vydrželo a lidé si mohli užít nákupů u malých trhovců a pobavit se se známými a sousedy.

Sbírka charita Broumov

Již po čtvrté se v letošním roce uskutečnila humanitární sbírka ve spolupráci místní organizace Červeného kříže a Charitou Broumov.

Jako vždy byla sbírka ohlášena i v okolních vesnicích. Obecní úřad opět nabídl prostory k ukládání věcí a přebírání zajistil červený kříž.

Kvůli povodním se sbírka posunula z jarního období na letní a proběhla ve dnech 30. srpna až 1. září 2010.

Rok od roku se sbírky účastní více lidí a přibývá více věcí pro potřebné. V prvních letech se objevovaly převážně šaty, oblečení, boty, postupně se rozšířila o nádobí, knihy, časopisy a další potřebné věci.

Odvoz všech věcí si zajišťovala Charita Broumov sama.

Rozsvěcování vánočního stromku

Přípravy začaly uveřejněním pozvánky v listopadovém Zpravodaji. Začali se hlásit zájemci o půjčení stánků na prodej.

Pro krásnější osvětlení byly dokoupeny světla na stromek, obec opět slíbila zajistit ohňostroj, tentokrát s hudbou.

V programu vystoupili žáci ZŠ Prostřední Bečva a soubor s Hutiska-Solance Soláněk. Vše začalo ráno kolem osmé hodiny, kdy se stavěly stánky. Od sportovců - starých pánů byl zapůjčen velký stan, aby se do něj vešly další prodejní pultíky. O místo na prodej se přihlásila paní Juříková, Štůsková, Bártková, pan Křenek, který měl vlastní nafocené kalendáře. Jeho manželka nakreslila myslivecký kalendář. Prodávaly se zde také šperky.

O občerstvení se staralo více stánkařů. Prodávala se medovina, tradičně svařonka v malovaných hrnčících, které zdobily děti ze základní školy. Dále to byl bačův a námořnický grog, k zakousnutí steaky, zabíjačkové výrobky – ovar, prdelačka, jelítka, jitrničky. To vše bylo k dispozici u hasičů a ve stánku VKP.

V zahrádkářském domku dělali fotbalisté zabíjačku. Výrobky měli hotové z předešlého dne a na ukázkou byla v přímém přenosu provedená pravá zabíjačka.

Na prodej byly dále adventní věnce, betlémy, různé vánoční zboží, perníky, formičky na pečení, langoše, a další a další.

V letošním roce byl nazdobený i dub před prodejnou Jednoty.

Ráno začaly trhy v 10.00, ale slavnostní zahájení se zpozdilo. DJ, který měl celý den zajišťovat slavnostní atmosféru pouštěním koledí, dorazil bohužel se zpožděním. Proslov nového starosty a tím i oficiální zahájení bylo až v 11.00. Starosta všechny přivítal a popřál všem dobrou zábavu.

V jednu hodinu měla vystoupit místní kapela Záhořené, ti ale také měli hodinové zpoždění. O půl čtvrté zahájilo program vystoupení tanečního souboru z Hutiska-Solance, po něm vystoupili žáci místní školy.

Po několika písničkách Záhořanů se slova ujal starosta obce Ing. Radim Gálik, který začal odpočítávat okamžik rozsvícení vánočního stromku. Hned po rozsvícení nastal čas na ohňostroj. V tomto roce byl opravdu krásný, doprovázený hudbou. Ohlas na něj byl veliký, všem se líbil.

Samozřejmě byly připomínky na organizaci trhů, na program a podobně. Jako vždy se ozývali lidé, kteří se na akci nepodíleli, nevěděli, co to obnáší a k uskutečnění přispěli jen kritikou.

Celkově se i třetí ročník podařil a většina občanů byla spokojena, protože se mohla v předvánočním čase setkat se známými.

Základní škola

Rekonstrukce základní školy proběhla během velkých prázdnin v červenci a srpnu 2009. V každé třídě se objevila nová umyvadla a obklady, proběhla výměna elektroinstalace a topení, celkovou změnou prošla všechna hygienická zařízení, v místnostech družiny se konečně dočkali vlastního WC. Koncem srpna se dokončovaly poslední opravy, třídami procházeli stále zedníci a malíři, a veškeré prostory připomínaly staveniště. Závěr patřil malování a potom se třídy zazářily pestrými barvami.

Učitelky, paní uklízečka, ředitelka školy a především obětaví rodiče navlékli montérky, rukavice a pustili se do nekončícího úklidu a stěhování.

Povedlo se, a školní rok 2009/2010 byl zahájen v naleštěných třídách v úterý 1. září. Slavnostního zahájení se zúčastnili zástupci obecní úřad v Prostřední Bečvě, místostarosta Milan Fárek a člen obecního zastupitelstva Rudolf Jurajda. Prvňáčky poprvé do školy doprovodili rodiče.

Celkem školu navštěvovalo 53 žáků. V první třídě bylo 9 žáků – třídní učitelka Mgr. Věra Kyselá, ve druhé třídě bylo 10 žáků – třídní učitelka Mgr. Hana Vavrečková. Třetí třída měla 12 žáků – třídní učitelka Mgr. Simona Hrstková, ve čtvrté třídě bylo 10 žáků – třídní učitelka Mgr. Dana Ševčíková a v posledním pátém ročníku bylo 12 žáků – třídní učitelka Mgr. Zdeňka Juříčková. Školnicí byla paní Lenomarová Ludmila, která tuto práci vykonávala již řadu let. Do školní družiny se přihlásilo 25 dětí.

Plavecký výcvik žáků 3. a 4. třídy byl zahájen 25. září 2009, žáci 1., 2. a 5. třídy začali plavání od měsíce května 2010.

Ve školním roce bylo připraveno mnoho akcí pro děti i rodiče, především divadelní představení, soutěže ve sportu, besídky a další. Samozřejmě pracovaly všechny zájmové kroužky, tak jako v minulém roce.

První z akcí bylo cvičení v přírodě spojené s Drakiádou a návštěva Valašského muzea v přírodě.

V listopadu se děti připravovaly na vystoupení při Rozsvěcování vánočního stromku a nacvičovaly program na vánoční besídku. V předvánočním čase samozřejmě nesměla chybět Mikulášská nadílka.

V letošním roce se základní škola již podruhé účastnila Vypouštění balónek s přáníčky. Akce probíhala 12. prosince 2009. Balónkové akce se zúčastnily i děti z mateřské školy. Ve čtvrtek 10. prosince 2009 se chodby školy vesele rozzářily oranžovými balónky, které zaplnily strop celého vestibulu. Objednáno bylo celkem 260 balonků. Každý měl možnost napsat Ježíškovi na kartičku připevněnou na balónku, a ten potom pevně držet. Start byl vyhlášen rádiem Frekvence 1, letošním „hlasatelem“ byl Jan Čenský. V loňském roce se podařilo v danou dobu vypustit přes 100 000 balonků. Bohužel, podle informací pořadatele, se velká část České republiky potýkala s nepřízní počasí, většina zúčastněných přesto akci zorganizovala a balónky s přáníčky byly Ježíškovi odeslány.

Nakonec jsme tedy ze 147. míst v celé ČR společně vypustili 39 385 balonků, Prostřední Bečva přispěla 253 kousky.

Žáci druhé třídy pod vedením paní učitelky Hany Vavrečkové ukázali ostatním žákům v pondělí 13. prosince předvánoční tradici. Školou procházely Lucky, které s moukou a peříčky vymetaly ze školy nemoci a neduhy.

Vysvědčení za 1. pololetí dostali žáci 28. ledna. V pátek 29. ledna měli pololetní prázdniny. Od pondělí 1. února následovaly jarní prázdniny.

Koncem ledna proběhl zápis žáků do první třídy. Celkem bylo zapsáno pro školní rok 2010/2011 deset dětí.

Po jarních prázdninách byl v tělocvičně školy připraven Maškarní karneval a po něm následoval 23. února Den otevřených dveří.

Žáci školy se zúčastnili několika soutěží – Okrskové recitační soutěže, sportovního odpoledne ve Velkých Karlovicích, vědomostní soutěže Moudrá sovička a podívali se do hvězdárny ve Valašském Meziříčí.

V dubnu navštívila školu Policie ČR s besedou o bezpečnosti a jak se chovat v krizových situacích. Beseda probíhala také formou soutěží, kdy si děti mohly vyzkoušet jak se chovat při nenadálých situacích.

*Škola se zapojila do projektu **Ovoce do škol**, která byla pro žáky 1. stupně a byla finančně podporována ze Státního intervenčního zemědělského fondu. Od 8. března dostávali žáci jednou týdně čerstvé ovoce, zeleninu nebo ovocné šťávy.*

Konec školního roku byl ve znamení příprav na Den matek, hodnocení závěru roku a samozřejmě přípravy tras výletů.

Mateřská škola

Nový školní rok 2009/2010 byl slavnostně zahájen za přítomnosti zástupců obecního úřadu v Prostřední Bečvě v úterý 1. září. Do mateřské školy ve středu obce bylo zapsáno celkem 38 dětí, z toho 1 dítě mělo odklad školní docházky a třem dětem byla docházka do mateřské školy omezena na dobu nejvýše 4 hodiny denně z důvodu pobírání rodičovského příspěvku. Tyto děti byly rozděleny do dvou tříd: ve třídě starších dětí bylo zapsáno celkem 14 dětí, třídu mladších dětí navštěvovalo celkem 24 dětí.

Do mateřské školy v Kněhyních bylo zapsáno celkem 15 dětí, z toho 3 děti měly odklad školní docházky a 3 děti navštěvovaly mateřskou školu maximálně 4 hodiny denně.

„Předškolní vzdělávání se organizuje zpravidla pro děti ve věku od tří do šesti let. Předškolní vzdělávání má tři ročníky. V prvním ročníku se vzdělávají děti, které v průběhu školního roku dovrší nejvýše čtyř let věku. Ve druhém ročníku se vzdělávají děti, které v průběhu školního roku dovrší nejvýše pěti let věku. Ve třetím ročníku se vzdělávají děti, které v průběhu školního roku dovrší nejvýše šesti let věku nebo děti, kterým byl povolen odklad povinné školní docházky.“

Mateřská škola nabízela hrací koutky, kuličkový bazén, prostornou školní zahradu, logopedickou péči dětem s vadou řeči, práce s keramickou hlínou a předplavecký výcvik pro předškolní děti. Tradiční akce pro děti byly různá divadelní představení, mikulášská nadílka, vánoční besídka, dětský maškarní karneval, oslavy Dne matek a Dne dětí, školní výlet na atraktivní místo, slavnostní ukončení školního roku – rozloučení s předškoláky.

Provoz mateřské školy střed zajišťovaly učitelky: Jana Janíčková, Věra Gálíková a Lenka Zemanová. O úklid se starala paní Dana Petřeková.

Provoz mateřské školy Kněhyně zajišťovaly učitelky Irena Janečková a Renáta Kanioková, která byla současně asistentkou pedagoga. Učitelka paní Irena Janečková zajišťovala stravování ve školce jako vedoucí stravování a paní Marie Kanioková pracovala jako kuchařka a uklízečka.

Provoz školní kuchyně při mateřské škole střed zajišťovaly vedoucí stravování paní Jana Machálková, hlavní kuchařka paní Jana Skalíková, paní Zdeňka Hrstková jako kuchařka a pomocná síla paní Marie Růčková. Účetnictví základní školy a obou mateřských škol vedla paní Vašková Eva.

Od pátku 25. září začaly předškolní děti, společně se základní školou, navštěvovat bazén v Rožnově pod Radhoštěm. Pod vedením zkušené instruktorky se děti učily odstranit strach z vody, pochytily základy „kraulu“, navštěvovaly saunu. Výuku základů plavání navštěvovaly také předškolní děti z Kněhyň.

Od měsíce října začaly práce s keramickou hlínou, také logopedie probíhala pod vedením učitelky Zemanové nejen u dětí z mateřské školy, ale také v základní škole.

Závěr roku 2009 patřil tradičně návštěvě Mikuláše a vánoční besídce. Spolu se základní školou se děti mateřských škol zúčastnily akce „Píšeme přání Ježíškovi“ spojené s vypouštěním balónků.

V mateřské škole – střed pracovala od školního roku 1979/1980 paní Karla Jurošková, jako uklízečka. Dne 27.prosince odešla do důchodu. Na její místo nastoupila uklízečka z mateřské školy v Kněhyních, paní Dana Petřeková, kterou nahradila paní Martina Ondryášová.

V lednu navštívily předškolní děti 1. třídu, aby se seznámily s prostředím školy. Zápis do 1. třídy se uskutečnil 27. ledna a z mateřské školy střed se ho zúčastnilo 11 dětí. Z Kněhyň se zápisu do 1. třídy na Horní Bečvě zúčastnilo 6 dětí.

Před oslavou Dne matek se konalo v obou mateřských školách společné fotografování. Předškolní děti se podílely na programu Vítání občanů, které se konalo na obecním úřadě v roce 2010 dvakrát.

Sdružení dobrovolných hasičů střed

V roce 2010 zemřel jeden člen sboru dobrovolných hasičů. Bylo přijato 13 nových mladých členů. Celkem má sbor 122 členů. Výbor sboru pracoval v počtu 15 členů a sešel se celkem na 12 řádných schůzích a na jedné mimořádné schůzi.

První společenská akce v roce 2010 byl tradiční hasičský ples, který se konal 30. ledna na Valašském šenku Zavadilka. Účast byla průměrná v důsledku sněhové kalamity. Na plese hrála skupina Heliantus. Zásluhu na úspěšnosti plesu měli obecní úřad a sponzoři, kteří přispěli věcnými i finančními dary. Ty byly z větší části použity na zajištění tomboly.

Sbor dobrovolných hasičů střed se podílel na 2. ročníku Sletu čarodějnic, stavění máje a 9. pouti sv. Zdislavy. Také zajišťoval a organizoval parkování při pouti sv. Cyrila a Metoděje na Pustevnách.

V Rožnově pod Radhoštěm se konala 29. srpna hasičská neděle. Sbor Prostřední Bečva se účastnil mše svaté s novým praporem. Po mši následoval průvod do parku, kde byl předveden útok s cisternou. Další akce, na které se sbor podílel bylo rozsvěcování vánočního stromku.

Členové sboru odpracovali mnoho brigádnických hodin, ve kterých mimo jiné byly zhotoveny 2 prodejní stánky. Na jejich výrobě se podíleli Michal Fojtášek, Jan Halamíček, Jan a Tomáš Manethovi a Stanislav Rončka.

O techniku se starali Vlastimil Sobek, Stanislav Barabáš mladší, Zdeněk Křenek, Rostislav Křenek, Lukáš Trávníček, Jan Mikulěnka a Lukáš Křenek. Sbor vyjel v roce 2010 ke 14 zásahům. Byly to nejen likvidace požárů, ale také pomoc při povodni, vichřici a další.

Sezona pro muže začala obvodovou soutěží ve Viganticích 15. května. Muži do 35 let obsadili krásné 2. místo a zajistili si postup do okresního kola. Soutěže se zúčastnilo i družstvo mužů nad 35 let, které skončilo také na stupních vítězů – obsadilo 3. místo.

Okresní kolo proběhlo 19. června v Horní Lidči, muži do 35 let skončili na 7. místě. Muži do 35 let se dále zúčastnili během roku 9ti pohárových soutěží.

Koncem června navštívily děti z mateřské školy a žáci základní školy požární zbrojnici. Tam jim byla ukázána a předvedena technika, výzbroj, výstroj zásahového družstva. V zasedací síni se seznámili s poháry z různých soutěží. Před návštěvou zbrojnice proběhla ve škole beseda o prevenci proti požáru.

Po návštěvě školy v dubnu se po pěti leté pauze podařilo sestavit družstvo mladých hasičů. První oblastní soutěže Plamen - 1. května se družstvo ještě nezúčastnilo, kvůli malé natrénovanosti. Na závěr ale ukázali exhibiční požární útoky.

Jejich první účast na soutěži byla ve Viganticích 28. srpna, kde obsadili krásné 2. místo. Potom se začali intenzivně připravovat na závod hasičské všestrannosti. Závod se konal 25. září ve Veselé a byla postavena hlídka mladších i starších žáků. Mladší žáci skončili na 5. místě z celkových 19 hlídek. Starší žáci obsadili 15. místo z celkových 26 hlídek.

Výbor ve své činnosti samozřejmě nezapomněl na jubilanty, které během roku navštívil a předal jim drobné dárky. Oslavenců bylo celkem sedm, mezi nimi i nejstarší občané Prostřední Bečvy pan František Hatlapatka a Leopold Langer, kteří oslavili 95 a 92 let.

80 let založení sboru hasičů střed

Další velkou akcí bylo výročí 80 let založení SDH střed, které se konalo 7. srpna 2010. Přípravy si vyžádaly několik měsíců usilovné práce a tak ve výboru zavládla jistá nervozita a nejistota, zda celou akci nakonec nepokazí počasí. V Čechách byly záplavy a ani pro naši oblast nebyla předpověď počasí příznivá. Ještě v sobotu ráno, kdy se u kostela začali scházet hasiči, hosté a občané, nevěstila zamračená obloha nic dobrého.

Sbor zakoupil nový prapor, který posvětil v kostele sv. Zdislavy generální vikář otec Josef z Olomouce. Asistovali mu otec Josef z Hutiska – Solance a náš otec Petr z Dolní Bečvy. Při této příležitosti byla posvěcena soška sv. Floriána, kterou sboru darovali manželé Zdenka a Josef Matušíkovi. Rovněž nechali zhotovit nový nápis **Hasičská zbrojnice** a schránku pro sošku sv. Floriána na hasičské zbrojnici. Za doprovodu dechové hudby Záhořané napochodovali účastníci průvodu před hasičskou zbrojnici, kde byla do připravené vitríny v průčelí budovy umístěna soška sv. Floriána. Slavnostní průvod v čele s historickou ruční stříkačkou taženou vystrojeným koňským spřežením do centra obce byl krásný.

Průvod potom pokračoval do hotelu Bečva, kde byl slavnostní oběd, kterého se zúčastnili pozvaní hosté. Proběhla tady slavnostní Valná hromada. Sbor byl vyznamenán medailí sv. Floriána, kterou převzal z rukou PhDr. Josefa Juráně, zástupce Okresního sdružení ve Vsetíně a předsedy ÚKRR.

Pěkné okamžiky prožívali malí hasiči, kteří letos vytvořili žákovské družstvo, a kterým byly slavnostně předány členské průkazy. Na tomto místě bylo poděkováno sponzorům, kteří přispěli na akci finančně. Byli to Stanislav Hrstka z Rožnova pod Radhoštěm a obecní úřad Prostřední Bečva.

Po schůzi se veškeré obavy rozplynuly, protože další část programu provázelo sluníčko. Akce pokračovala ve středu obce ukázkami hasičských družstev s technikou. Předvedla se i dobová koňka s potahem a kočím Miroslavem Orságem z Hutiska. V ukázkách bylo i vyšplhání na stožár, po laně a sjíždění dolů. Večer následovala zábava na hřišti. Počasí přálo a na akci se přišlo podívat mnoho zvědavců.

Sdružení dobrovolných hasičů Kněhyně

Dne 4. května 2010 se konalo ve Zlíně slavnostní zasedání, kde hejtman našeho kraje pan MVDr. Stanislav Mišák vyznamenal hasiče jak z povolání tak i hasiče dobrovolné.

Z našeho sboru byl pozván dlouholetý člen a zasloužilý starosta **KRETEK STANISLAV**. Převzal pamětní medaili B "Za zásluhy a rozvoj hasičstva."

Ve sboru dobrovolných hasičů byl 51 let. V začátcích pomáhal budovat hasičský dům, později, kdy zastával funkci starosty, se zasloužil o obnovení techniky. Staral se, aby budova i celý areál byly stále v dobrém stavu a sloužily jak hasičům, tak i ostatním občanům.

Knihovna

Roční výkaz o knihovně za rok 2010:

Za minulý rok se nakoupilo 54 nových knih za 7.513,-Kč. Celkem bylo k dispozici k zapůjčení 4 013 titulů. Z toho bylo 348 naučná literatura.

Naše knihovna si půjčovala knihy i z jiných knihoven. Za loňský rok to byly dva soubory, ve kterých bylo 202 svazků.

Registrovaných čtenářů bylo v naší obci 40, z toho 6 do 15ti let. Za celý rok 2010 navštívili čtenáři knihovnu 327x.

K vybavení knihovny patřil jeden počítač s internetem.

TJ Sokol Kněhyně

Na Valné hromadě byl zvolen nový výbor. Hlavním cílem výboru bylo zlepšení trénování lyžařského oddílu a nábor nových závodníků. První úkol se částečně podařilo splnit. Dva členové si doplnili kvalifikaci o trenérské zkoušky 3. stupně.

V rámci Zlínského krajského sdružení Svazu lyžařů ČR byly pořádány podzimní a zimní závody. Na podzim roku 2010 se uskutečnily přespolní běhy. Jejich pořadatelé se úkolu zhostili velmi dobře a tak se postupně pořádaly v Kněhyních, Valašském Meziříčí, Zubří, na Pustevnách a ve Frenštátě pod Radhoštěm.

Běh Kněhynským údolím se konal 25. září. I když počasí nepřálo, zúčastnilo se ve 12 kategoriích 57 závodníků, z toho 12 našich.

V zimním období 2010/2011 bylo naplánováno 7 závodů v Zlínském a Moravskoslezském kraji. Vzhledem ke špatným sněhovým podmínkám se některé závody neuskutečnily. Uskutečněné závody měly vysokou organizační i sportovní úroveň. Většina závodů proběhla v areálu na Pustevnách, kde byla letos zprovozněna další chatka se sociálním zařízením pro závodníky.

Za příznivého počasí a dobrých sněhových podmínek se konal 14. ročník Memoriálu Ondřeje Ondryáš, pořádaný našim oddílem v běžeckém areálu na Pustevnách 28.12.2010 za hojné účasti 96 závodníků ve 13 kategoriích. První tři závodníci v každé kategorii byli odměněni medailí a diplomem. V kategorii mužů a žen byly nejlepším závodníkům uděleny poháry.

Pořádání zimních a podzimních závodů by se nemohlo uskutečnit bez pomoci ochotných členů TJ Sokol Kněhyně.

V letošní sezoně se nemohli závodníci zúčastnit Kafkovské 50, protože byl závod zrušen z důvodu nedostatku sněhu.

Další tradiční akcí pořádanou naší organizací byl Mundial – turnaj v kopané neregistrovaných hráčů. Turnaj se každoročně pořádá na hřišti TJ Sokol Kněhyně.

24. ročník Mundialu probíhal 30. 7. 2010 za účasti 6 mužstev: Lipník nad Bečvou, Kněhyně staří páni, Kněhyně, Horní Bečva Kobylská, Ostrava a jako již tradičně slovenský tým z Turzovky. Turnaj vyhrálo mužstvo z Lipníka nad Bečvou, druhé místo obsadila Horní Bečva Kobylská a na třetím místě skončila Turzovka. Poháry zakoupil obecní úřad.

Tradiční dětský maškarní karneval se pořádal 13. března v sále Hasičského domu v Kněhyních. Hojná účast princezen, rytířů, zvířátek, maminek, tatínků, babiček a dědečků se dobře pobavila, zatančila a zahrála si nejrůznější hry.

TJ Sokol střed

Rok 2010, především jeho jarní část, nebyla pro naše družstvo ve fotbalu příliš úspěšná, jelikož se v krajské soutěži I.B třídy umístilo na posledním čtrnáctém místě a po deseti letech tuto soutěž opustili a posunuli se o třídu níže a to do okresního přeboru.

Družstvo žáků hrálo i nadále Okresní soutěž a skončili v této soutěži na pěkném šestém místě.

Podzimní část fotbalového ročníku 2010/2011, kdy muži hráli okresní pohár, po celkem dobrých výkonech i výsledcích se družstvo umístilo na 5. místě.

Žáci v tomto podzimním kole podávali velmi dobré výkony a to jim vyneslo 1. místo v Okresní soutěži.

Co se týká kulturních akcí, tak se oddíl kopané podílel na akci obecního úřadu a na Rozsvícení vánočního stromku a Sletu čarodějnic.

V lednu pak pořádal sportovní ples a v červenci fotbalový turnaj mužů.

Dále na fotbalovém hřišti byla zasetá nová tráva především uprostřed hřiště a v brankovištích a k velmi důležitým věcem v roce 2010 bylo převedení budovy sokolovny a pozemků v autokempu do vlastnictví TJ Sokol Prostřední Bečva.

Český červený kříž

Místní skupina Českého červeného kříže Prostřední Bečva uspořádala jako první akci v roce 2010 maškarní ples na Valašském šenku Zavadilka. Bylo to 20. února 2010. K poslechu a tanci hrála skupina Universal z Dolní Bečvy. Vstupné bylo stanoveno na 50,- Kč a masky měly vstup zdarma.

Akce proběhla úspěšně a všichni se dobře bavili. O půlnoci proběhlo vyhlášení nejlepších masek. V letošním roce to bylo velmi těžké, protože masky byly velmi nápadité a bylo jich dost.

Jako každoročně i letos byla organizace pográtulovat svým dlouholetým členům. Krásné devadesáté narozeniny oslavila paní Marie Šimurdová, o pět let méně oslavily paní Božena Pavlátová, Marie Maňásková a Zdeňka Červená. Dalšími oslavenkyněmi byly paní Anežka Kubáňová a Oldřiška Mikudová.

Hned 14. dubna uspořádala organizace zájezd do Polska. Jelo se tradičně autobusem a cena zájezdu byla 120,- Kč, odjíždělo se od zbrojnice střed v šest hodin ráno.

V polovině roku, 13. června proběhla Valná hromada Českého červeného kříže. Zahájení bylo v 15.00 hodin v hotelu Bečva.

Na žádost Charity Broumov se opět uspořádala humanitární sbírka. Vše bylo organizováno jako v předešlých letech. Místnost poskytl obecní úřad, u přebírání věcí byly členky červeného kříže a odvoz sbírky zajistila Charita Broumov. Celá akce proběhla ve dnech 30. srpna až 1. září 2010.

Další akce, na které se podílela organizace Červeného kříže byla nadílka Mikuláše v Základní škole u mostu. Zúčastnili se jí všichni žáci školy a každý z nich obdržel adventní kalendáře a perníčky. Součástí nadílky bylo i vystoupení kouzelníka. Jeho vystoupení sponzoroval Červený kříž.

Myslivecké sdružení Radegast

Svatohubertské slavnosti jsou svátkem pro myslivce, sv. Hubert je patronem myslivců. Jsou to dny poděkování, zamyšlení, vděčnosti za přírodu a vše v ní živé. Také zavzpomínání na všechny blízké či vzdálené kamarády v zeleném, kteří již přešli do věčného lesa. Velkolepá akce se v obci uskutečnila 10. října již po druhé. Hlavní organizátorkou byla Hana Křenková – předsedkyně myslivců. „Myšlenku uspořádat Svatohubertské slavnosti jsem se snažila protlačit nejprve ve výboru a později na členské schůzi našeho mysliveckého sdružení,“ podotkla paní Křenková. Celá akce se začala plánovat již rok dopředu. Nejprve organizátoři museli domluvit termín, poté trubače a požádat příslušné arcibiskupství o vyslání zástupce k celebrování mše svaté. „Letos jsme přivítali otce Jiřího Kopřivu, bylo to úžasné, protože on sám, jako bývalý lesák, mohl širokou veřejnost do myslivosti zasvětit,“ podotkla paní

Křenková. Díky bohatému prostoru kostela se organizátorům podařilo udělat výstavu trofejí, fotografií a dalších mysliveckých sbírek. Každoročně se do akce zapojují i děti z místní ZŠ, které kreslí obrázky na téma „Příroda“. „Časově náročná je výzdoba kostela a celé výstavy. Tu ale dělám ráda, obzvláště letos - díky krásnému podzimu, kdy příroda září všemi barvami,“ uvedla Křenková. Celá slavnost začala troubením trubačů VLS ČR Lipník nad Bečvou pod vedením paní ředitelky ZUŠ Potštát Jany Kozubíkové. Poté následoval slavnostní průvod od obrázku sv. Huberta směrem ke kostelu. Svatohubertskou mši sloužili společně s otcem Jiřím Kopřivou nový pan farář pro zdejší farnost Petr Dujka a otec Josef Strbák z Hutiska-Solance. Po mši si příznivci myslivosti poslechli koncert lovecké hudby v podání trubačů. Po společném obědě následovala prohlídka výstavy a ukázka vábení jelenů v podání mistra ve vábení jelenů pana Milana Janíka z Velkých Karlovic. Po tomto zážitku se ujal slova spisovatel Vladislav Krop, který se zároveň postaral o pasování mladých adeptů a přijal je do řádu myslivosti. „Chtěla bych poděkovat všem, kteří se jakkoliv na přípravách slavností podíleli. Správná myslivost a vše co s ní souvisí, je bez nároku na finanční odměnu. Je jen na nás, jak vše vnímáme. Věřím, že se nám to povedlo,“ dodala Hana Křenková.

Záhořané

Článek ze Spektra Rožnovska.

„Poměrně mladá dechová kapela Záhořané z Prostřední Bečvy vznikla v roce 2006. Její hudební kořeny v podobě kapelníka Bohumila Růčky však sahají mnohem dál. Lidovou muziku měli rádi už Růčkovi rodiče. Celá rodina ji poslouchala vždy, když to bylo možné, což v současném kapelníkovi zanechalo hlubší kořeny. Od sedmnácti let byl pan Růčka členem dechovky, kterou založil strýc. Tam poznal kamarády a lásku k muzice. Po letech však kapela ukončila činnost a mladý Růčka přešel nejprve do menší skupiny a poté skončil ve swingovém orchestru. Konečně v roce 2006 oslovil Růčka kamaráda a počet muzikantů se postupně zvyšoval. Na prvním vystoupení v prosinci 2006 jich hrálo deset. Tehdy neměla dechovka název. Protože v ní hráli lidé z různých dědin, rozhodl se kapelník pro neutrální pojmenování Záhořané. V současnosti je kapela složena z dvanácti muzikantů a tří zpěváků. Za úspěch považuje kapelník už to, že Záhořané dokázali začít bez jakékoliv pomoci od státu nebo sponzorů. Dnes vystupují většinou každý víkend, a to na přehlídkách dechových hudeb, koncertech, veřejných oslavách nebo hodech. Největší odměnou je podle Růčky pro každého muzikanta to, když rozveselí nebo rozpláče radostí nejednoho posluchače. O tom, že se muzika Záhořanů lidem líbí, svědčí i častý dotaz na prodej jejich CD. To ale kapela z finančních důvodů nemá. Záhořané jsou podle Růčky lidé, kteří jsou ochotní obětovat spoustu volného času proto, aby rozdávali radost druhým.“

Jezdecký klub Valašsko

Jezdecký klub Valašsko měl přes 30 členů, což byly hlavně děti od 7 do 18 let, 25 z nich byly držitelé jezdecké licence České jezdecké federace a z toho se minimálně 10 členů aktivně účastnilo jezdeckých závodů. Jezdci - respektive jezdkyňe - startovaly v parkurových soutěžích. Děti do 16 let mohly tyto parkury jezdit na ponících.

„Ponysport je v České republice velmi oblíben, pro nejmenší je to ideální začátek jejich závodní kariéry a většina dětí rovněž své první lekce i soutěže absolvuje na pony.“

V oficiálních výsledcích bylo za loňský rok napočítáno přes 140 startů našich jezdkyň. V roce 2010 se naše jezdkyňe účastnily oblastních mistrovství Severní Moravy i Mistrovství ČR v kategorii dětí a juniorů. Na Oblastním mistrovství v Ostravě nás reprezentovaly Simona

Dulavová s plnokrevnou klisnou Fire Val v kategorii děti (3. místo) a Eva Metnarová s westfálským valachem Amateur 82 v kategorii mladších juniorů (2. místo).

Obě tyto jezdky nás reprezentovaly i na Mistrovství České republiky konané ve Zduchovickém jezdeckém areálu ve Středních Čechách. Obě jezdky zvládly dokončit všechny kola této náročné 3-denní soutěže a obě se umístily ve své kategorii těsně za 10. místem. Vzhledem k obtížnosti soutěže to považujeme za úspěch.

Na základě těchto výsledků byly obě jezdky vybrány do Sportovního centra mládeže, které probíhalo ve Frenštátě pod Radhoštěm. Společně s nimi zde se svými poníky trénovala i další členka klubu Anna Křištofová, která se oblastního mistrovství pony nezúčastnila pro úraz.

Ale ani ostatní jezdci nezaháleli a po ukončení sezóny se znovu snažili dostat do závodní formy. Pomáhala jim v tom i pravidelná skoková soustředění s trenérem Davidem Fialkou, na které k nám přijížděli i zájemci z jiných klubů.

Jezdecká sezóna pro klub začala hned 5. a 6. března, kdy se zúčastnil úspěšně letošních prvních závodů ve Frenštátě pod Radhoštěm. Vrcholem letošní sezóny bylo oblastní mistrovství. Jelikož jezdky již postoupily do starších kategorií nebyla kvalifikace na Mistrovství ČR v jejich silách. Závodily S. Dulavová s Fire Val, E. Metnarové se svou mladou klisnou Bora a s velkými koňmi letos jezdila A. Křištofová s klisnou Citadela. A. Křištofová byla dále v kategorii pony s Monetem společně s Barborou Podešvovou s pony Jessy Key a Esmi.

Nejen tyto jezdky reprezentovaly klub, nižších kategorií soutěží se aktivně účastnilo mnoho dalších členů.

Počasí

První den v roce, pátek, byla ranní teplota 6°C, mrholilo a bylo zataženo. Večer se ochladilo. Další den se teplota dostala pod bod mrazu, napadl sníh, který poletoval celý den a teplota byla také zimní.

Do šestého ledna stále padal sníh, i když nesněžilo hustě. V pondělí 4. ledna ráno spadla rtuť teploměru na -10°C a již odpoledne v 18.00 hodin bylo opět -7°C. Noční teplota klesla na -15°C.

V prvním lednovém týdnu napadlo asi 30 cm prašanu. Předpovědi hlásily připadnutí až 60 cm nového sněhu.

Pátek 8. ledna bylo v nejteplejších oblastech světa – Mexiko, Kalifornie pouze 10°C. V Chorvatsku napadl sníh. U nás začal padat také. Předpověď se nemýlila. Byl vyhlášen kalamitní stav a ve 21.00 začal padat mrznoucí déšť. Teplota se i přes víkend držela na -2°C a čtvrtě asi 2mm ledovou pokrývku přikryl prašan. V sobotu 9. ledna nastalo mírné oteplení, ale ledová krusta neroztála. Mrznoucí déšť způsobil nedělní výpadek elektřiny. Až do 16. ledna se počasí drželo na stejné teplotě, nesněžilo, bylo zataženo, hladko a ledová pokrývka neroztála.

Další víkend 16. ledna přinesl krásné slunečné počasí, i když teplota se držela kolem -4°C. V noci ze soboty na neděli se zvedl silný vítr, místy až 160 km za hodinu a nepřestal vát do pondělí, kdy začalo sněžit. Teploty byly stále pod nulou až do středy 20. ledna, kdy ustalo i sněžení.

Místo něj začalo mrznout. Teploty se celý týden držely hluboko pod bodem mrazu, noční a ranní teplota byla -17°C, ve středu 27. ledna dokonce až -25°C, večer v 19.00 toho dne bylo už -14°C. Teprve čtvrtek přinesl mírné oteplení a s ním přišlo i mírné sněžení. Sluníčko krásně svítilo, co přes den rozpustilo, v noci přimrzlo a bylo hladko.

Na Hromnice začal foukat vítr, který nadělal problémy na silnicích. Bumbálka byla nepříjezdná, silnice zaváté, problémy se sněhovými jazyky byly celorepublikové. Nejhorší situace byla na Náchodsku, Rychnovsku, Liberecku a Vsetínsku. Situace trvala až do středy

do 16.00 hodin, kdy vysvitlo sluníčko i když teplota byla stále pod nulou. Od čtvrtku 4. února až do 10. bylo počasí v podstatě stejné. Krásně svítalo sluníčko, přes den se teploměr dostal někdy nad nulu, občas poletoval sníh. V noci přišel mráz, někdy i kolem -10°C . Do 17. února se teplota pohybovala kolem nuly, bylo zataženo, sněžilo. Po tomto datu se teplota zvýšila na $+4^{\circ}\text{C}$, začalo tát. Ranní teploty se držely občas kolem nuly, ale odpoledne bylo slunečno. Ve středu 24. února bylo na slunci dokonce $+16^{\circ}\text{C}$. Poslední den v únoru se počasí pokazilo, zatáhlo se, začal foukat vítr. První týden v březnu se dokonce zase ochladilo a začalo sněžit. Od 8. do 12. března byly ranní teploty -10 až -12°C . Začalo sněžit, v neděli 14. března už bylo sněhu asi 25-30 cm, ranní teplota kolem $+1^{\circ}\text{C}$, v noci se zvedl vítr a připadlo dalších pár centimetrů. Sněžit přestalo až ve čtvrtek 18. března. Celý den byl zalitý sluncem a sníh mizel před očima. K tání přispěla i teplota až $+6^{\circ}\text{C}$. Takové počasí vydrželo do konce března. V sobotu 27. se ochladilo, začal foukat studený vítr, teplota v noci kolem nuly. V neděli se přidal déšť a kroupy a pondělí bylo ráno tak chladné, že byly louky bílé a lidé museli škrábat auta. Blížily se velikonoce.

Škaredá středa, ranní teplota 10°C , bylo zataženo ochladilo se.

Zelený čtvrtek, ráno 5°C . Jasno, sluníčko svítalo, přes den bylo kolem 10°C .

Velký pátek, ráno 5°C , docela se ochladilo, začalo pršet a postupně začal padat sníh s deštěm. O půl deváté se déšť změnil ve sníh a začalo hustě sněžit.

Bílá sobota, a nastala změna. Ráno byla teplota -3°C , jasno, přes den se značně oteplilo, až na $+15^{\circ}\text{C}$.

Hod boží velikonoční a počasí se moc nelišilo od soboty. Bylo jasno, odpoledne vítr ale teplo.

Červené pondělí a ráno teplota 7°C . Pršelo, zataženo, déšť trval celý den, v noci silný vítr a déšť. Další dny pršelo, občas vysvitlo sluníčko, poletoval sníh, přišly kroupy, i noční mrazíky, zkrátka aprílové počasí, které byly až do Jiřího. Pak se počasí začalo uklidňovat. Sluníčko se dralo z mraků, občas se zvedl vítr, zapršelo, ale teploty se stále zvyšovaly.

První máj přinesl první hřmění a bouřku. Déšť s přestávkami trval celý týden, bylo zataženo, ale celkem teplo, kolem 10°C . Pár dní si dala voda pokoj, ale přišli Ledoví muži v podobě dešťů. Pršet nepřestalo až do středy 19. května. V pondělí 17. května byly cesty na Dolní Bečvě a v Rožnově plné vody. Bečva hrozila vylitím. V Hranicích vyhlásili 3. povodňový stupeň. A pršelo a pršelo. Na Pustevnách klesla teplota na $-1,4^{\circ}\text{C}$ a sněžilo. V květnu! Celé nebe bylo zatažené a pršet nepřestávalo. Vody snad bylo více než v roce 1997. Konečně večer v úterý 18. května se déšť změnil v zahradní, potom přešel v mženi. Klesla i hladina Bečvy. Na Lysé hoře ale sníh zůstal. Vody bylo tolik, že se nevsákla do země a vše bylo podmáčené. Stále se občas objevoval déšť, ale nepršelo už v kuse. Poslední hrozba přišla 22. května v podobně průtrže mračen, po které se ukázalo sluníčko. Konec května byl už ve znamení pěkného teplého počasí, které občas přerušil déšť. Ranní teploty byly $+12^{\circ}\text{C}$. Poslední květnový den byly hlášeny deště v Beskydech, s hrozbou dalších záplav. Pršelo na střídání asi 3 dny, ale naštěstí se předpověď záplav nesplnila.

První červnový týden se velmi oteplilo a potom začaly tropické vedra, které trvaly skoro 14 dnů. Po 20. červnu se počasí zase radikálně změnilo. Ochladilo se, obloha se zatáhla a začalo pršet. Naštěstí to trvalo jen několik dnů. Zbytek června a první týden v červenci byl teplý, doslova tropický, bez deště. Ranní teploty od 12°C do 14°C , odpolední od 25°C do 27°C .

1. a 3. července bylo dokonce v šest hodin odpoledne 31°C . Tropy. První krátký ovlažující déšť přišel v pondělí 5. července, další pořádná vlaha spadla o den později a pršelo celou noc. Zvedl se vítr, ale přes víkend se teploměr opět vyšplhal k tropům, nebe bylo bez mráček a nedýchatelné. Tropy trvaly až do 17. července. Ranní teploty dosahovaly i $+18^{\circ}\text{C}$, večerní teploty kolem 22°C . Ve středu 14. července bylo v 6.15 hodin 16°C a o půl osmé již 24°C . V okolí hlásili, že konečně prší, ale u nás stále nic. Konečně v pátek 16. července se v jednu

odpoledne zatáhlo a začalo pršet. Bohužel je ¼ hodiny. Kameny byly po dešti okamžitě znovu suché. Vedro pokračovalo, a o hodinu později bylo 34°C ve stínu.

V sobotu 17. července pořádali myslivci v Kněhyních výlet. V deset večer se spustil déšť, hřmění, blesky a vše trvalo skoro hodinu. Chvilí déšť ustal, potom se spustil další hustý, který trval až do rána.

Konečně se ochladilo a i když byly ranní teploty stále 16°C, po dešti byl vzduch vlahý a příjemný. Konec července byl stále ve znamení tropických teplot, ale ty byly doprovázeny i deštěm. Ve čtvrtek 22. července byla ranní teplota 20°C, přes den jasno, bez deště a v 18.00 hodin 35°C ve stínu.

Poslední neděli v červenci se ochladilo, zatáhla se obloha a přšlo celou noc. Déšť na střídání se sluníčkem trval až do 6. srpna. Teploty byly ale kolem 20°C. V pátek 7. srpna se v 11.00 hodin zatáhlo, tma jako večer. Hřmělo a bylo doslova uplakané počasí. Sobota ale vydržela. Zřejmě proto, že hasiči střed měli velké oslavy – 80 let založení sboru. Bez deště vydrželo celý den. Pořádná sprška přišla až v pondělí 9. srpna. Trvala jen ¼ hodiny, ale potom přešla v zahradní deštík. Teploty byly stále kolem 20°C.

Od úterý 10. srpna bylo krásně, teplo, slunečno, z pátku na sobotu asi v 1.00 přišla velká bouře, vítr, blesky, hromy a pořádně přšlo. Od soboty 14. srpna do 16. bylo teplo, dusno, jednou sprchlo, teploty kolem 25°C. Od úterý se začalo ochlazovat, teplota klesla na 15°C, ale bylo jasno, ve středu už jen 13°C a v pátek po deštivém čtvrtku jen 8°C. Poslední týden v srpnu se ochladil, přšlo a nastalo počasí jako na podzim. Poslední srpnový den přšlo, chladno a vál silný vítr. Na Horní Bečvě vypustili část přehrady. Na Šumavě napadl první sníh.

Chladné počasí pokračovalo i v září. Stále bylo deštivo, v pondělí 6. září byla ranní teplota 3°C. Přes den se sluníčko umoudřilo a začalo svítit, ale teploty už nebyly tak velké. O tři dny později se ranní teploty zvedly na 14°C, ale zase začalo pršet. Deštivé počasí, ale vyšší ranní teploty trvaly až do soboty 18. září. Ranní teploty byly 8°C, ale přes den svítilo krásně sluníčko. Konec září byl ve znamení babího léta. Ranní teploty kolem 8-10°C, přes den 20-22°C. Výjimkou bylo ráno 20. září, kdy klesla místy teplota až na nulu.

Déšť se znovu objevil až poslední týden v září. Bylo chladno a zataženo. První říjnový týden byl pravým opakem. Ranní teploty od 4 do 11°C, přes den krásné slunečné počasí, teploty až 20°C. Toto počasí trvalo až do soboty 16. října. Ranní teploty byly nízké, ale přes den krásné slunečné počasí. První mráz, který spálil všechny kytky byl v neděli 10. října. Přes den si ale sluníčko nenechalo vzít svou moc. Pokud svítilo, bylo teplo. O 4 dny později klesly ranní teploty pod nulu a začalo chladné počasí i přes to, že slunce stále krásně svítilo. V sobotu 16. října se zatáhlo a začalo pršet. Konec října, i když bylo někdy slunečno, byl studený, foukal vítr a ranní teploty se pohybovaly od -5°C po +2°C.

Úterý 26. října napadl na Pustevnách první sníh. Začaly první problémy s auty. Slunce svítilo, foukal silný vítr.

S prvním listopadovým dnem jako by přišlo druhé babí léto. Ranní teplota 10°C, polojasno, teplo, vítr nefoukal, celý den krásně slunečno, teploty kolem 20°C. Krásné počasí bez deště trvalo až do neděle 7. listopadu, kdy večer začalo pršet.

Martin nepřekvapil tak jako loňský rok sněhem, ale chladným počasím, které se během dne vylepšilo a kolem 15.00 hodin nakonec vysvitlo sluníčko. V noci začal foukat studený vítr. Ten foukal až do 14. listopadu a k němu se přidával silný déšť. Pondělí 15. listopadu překvapilo. Ráno teplota 10°C, přes den ve stínu 18°C. Radost trvala jen do úterý, kdy přišly mlhy, pršení a vyložené podzimní počasí. Ranní teplota kolem 6°C se držela až do 24. listopadu, kdy začal poletovat první sníh. Odpoledne v 16.00 už to bylo asi 5 cm a pořád padal. Druhý den byla ráno nula, sníh vydržel, i když přes den svítilo sluníčko. Další dny bylo celý den kolem nuly a v sobotu 27. listopadu sněžilo drobně skoro celý den. V noci sníh přidal na hustotě a v neděli napadlo asi 15cm nového sněhu. Zatažené počasí a sněžení

pokračovalo až do posledního listopadu. V noci na 1. prosince padly teploty pod -15°C . Ráno bylo -8°C , začalo hustě sněžit, k tomu se přidal silný vítr. Vítr i sněžení večer ustalo, ale teplota zůstala stále nízká. Přes předpověď stálého sněžení a nízkých teplot se počasí nezměnilo. V sobotu přišly mrazy od -13 do -17°C , které trvaly do Mikuláše. Ten přinesl oteplení a přes den začalo tát. V úterý 7. prosince vyskočila teplota na $+4^{\circ}\text{C}$, tálo a přšelo, večer se valila mlha jako mléko. Ve čtvrtek byly ranní teploty $+5^{\circ}\text{C}$, bylo zataženo, téměř tma. V 10.00 začal popadávat sníh a ochladilo se, odpoledne už sněžilo. Do pátku 11. prosince do rána nasněžilo 5cm sněhu. Zvedl se vítr, ale sněžilo pořád. A sněžit nepřestalo až do 16. prosince.

Teploty byly stále pod nulou, -6°C , při vyjasnění teplota stoupla. V pondělí 13. prosince napadlo asi 45 cm sněhu, obloha byla stále zatažená a sněžilo, přes noc napadlo dalších 20-25 cm sněhu. Celková vrstva byla už asi 60 cm. Ve čtvrtek 16. prosince klesla ranní teplota na -12°C a sněžit přestalo. V neděli bylo ráno -8°C , v poledne však vysvitlo slunce a sníh začal tát. Od pondělí se teploty dostaly nad nulu a sníh mizel před očima. V pátek na Štědrý den zůstal jen na severních a vyšších místech. Na Štěpána se opět začalo ochlazovat a s tím přišlo další sněžení. Až do Silvestra byla teplota stále pod bodem mrazu, ranní dokonce -9 až -15°C .

Konec roku tak byl mrazivý, se sněhem, ale také se sluníčkem.